

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK XLIV Ч. 10, ЛИСТОПАД — 1987 — NOVEMBER No. 10, VOL. XLIV

Б. Нижанківський. Поезії	1
У.Л. Пізнання історичної правди	1
Листування з Білим Домом	3
М. Савчак. Напрямні праці СУА	4
Головна Управа СУА відбула засідання	5
Б. Нижанківський. Поезії	7
Новини про переслідуваних. Н. Світлична	8
Л. Костенко. Біднесенький мій ліс	9
Л. Дражевська. Учена-біолог О. Яценко	10
І. Куровицька. СУА гостить дружин дипл. корпусу	14
О. Буртик. Музей іміграції	15
Стипендійній акції сповнилось 20 л.	16
Український Музей	18
Калейдоскоп жіночого життя. Х. Юзич	19
О. Гриньків. Жертвам Чорнобиля	19
100-тисячний фонд. Конкурс на стипендію	20
Відозва у 1000-ліття Християнства	21
Our Life	
R. Polchie "The right to be proud"	22
Directions for UNWLA	23
Scholarship Competition	24
Resolution	25
Cooky's corner	26
До Відділів	25
Практичні поради. Золоті думки	26
Харчування. Х. Навроцька	27
Дописи. 20-літній ювілей 92-го Відділу	28
Ю. Мошинський. Усміх на чужинецькій сцені	29
Загальні збори Округи Дітройт	30
Посмертні згадки	31
Замість квітів	33, 36
Нашим малятам	34

Редактор — *Уляна Любович*
 Редактор "Our Life" — *Марта Бачинська*
 Мовна редакція — *Наталія Холодна-Лівицька*

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ/АДМІНІСТРАЦІЯ 108 Second Avenue New York, N.Y. 10003 (212) 533-4646 Ред.: (212) 674-5508	УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003 (212) 228-0110
--	--

На обкладинці: *Едвард Козак "А ми тую червону калину підійємо"* (із серії карток вид. кооп. "Червона Калина")

Our Cover: *E. Kozak: Illustration to the Song of "Sichovi Strilci" — in Lviv 1918.*

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1987 Ukrainian National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак	— голова
Іванна Ратич	— 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатвійко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Любомира Артимішин	— протоколярна секретарка
Марія Томоруг	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі	— англійська секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Марта Данилюк	— фінансова секретарка
Ірина Куровицька	— вільний член
Рома Шуган	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Руснак	— музейно-мистецька
Ольга Третьак	— виховна
Ліда Черник	— суспільної оліки
Анна Кравчук	— стипендій
Ірина Чайкіаська	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондрат	— Філадельфія
Леся Гой	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ірина Рішко	— Нью Джерсі
Тетяна Сілецька	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Валентина Чудовська	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка
Александра Качмар	— членка
Анна Рак	— заступниця
Евгенія Івашків	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

БОГДАН НИЖАНКІВСЬКИЙ

*
* * *

Розколисуй пісню
Серце odkривай!
Хто сказав: зловісно
Схлипує одчай?...

Не здаваймось ночі,
Буря йде в пролом!
Хто нам смерть пророчить?
Ми — новий псалом!

Розгорілась ватра,
Пісню всі одну!
Ми повстанем завтра
З попелу й вогню!

ВОЇНОВІ

Стиснувши у руках рушницю,
Ти гордо станув у двобої,
Ти — вірний племені героїв,
Що в грудях носять серце-птицю.

І не помреш, як сірий воїн, —
Для тебе смерть цілюща сила,
Що крізь пожежі й шторми воєн
Нове життя несе на крилах.

І в ясно-синьому просторі
Не хрест тобі, а меч могутній.
Ім'я твоє — це клич в майбутнє,
Що жив ти гордо, не в покорі!

Українське Видавництво Краків, 1942, Львів.

Ірина Твердохліб: Катедра св. Юра у Львові — збудована 1748-1762)

ПІЗНАННЯ ІСТОРИЧНОЇ ПРАВДИ І ЗБЕРЕЖЕННЯ ПАМ'ЯТІ ПРО НЕЇ

Існують різні "календарі" крім цього, який ділить час на роки, місяці, тижні, дні. Є ще окремі календарі, які відмічують особливі дати, дні чи відтинки часу, як церковні, історичні, інколи устійнені традицією чи визначені державою. Традицією і державою вибраний в Америці останній четвер листопада, як "День Подяки" — це ж і є якраз один з прикладів особливого американського календаря. Навіть родини мають свої календарі: дні народжень, річниці шлюбів тощо.

Українці мають свій історичний календар, в якому 1-го листопада відзначає дві події: це "Листопадовий зрив" у Львові 1918 року і день смерти Слуги Божого Митрополита Шептицького у 1944 році.

Старші з-поміж нас напевно пам'ятають добре урочисті відправи в катедрі св. Юра у Львові, кожного року до Другої світової війни. Не тільки церква

була повнісінька, але й на сходах та подвір'ї збиралися вірні, щоб помолитись і згадати тих, хто впав у бою за Львів у 1918 році, Стрункими рядами стояли пластуни (поки "Пласт" не був розв'язаний у 1930 році, коли став він нелегальною організацією), стояли учні, студенти, ремісничка молодь. Незабутня хвилина, коли із галерії на церковній вежі почав розвиватися і замаяв на вітрі синьо-жовтий прапор та ще й з написом УВО. Бувало, що польська поліція, кінна і піша, розганяла молодь, арештовувала, а теж била учасників цієї молитви-демонстрації.

Інколи вдавалося підпільникам повісити прапори на Університеті і інших публічних будівлях у Львові.

Між тими, хто брав участь у тих Богослужбах, чи академіях і доповідях було тоді немало колишніх Січових Стрільців, в тому теж учасників "Листопадо-

вого зриву". Їхні розповіді були тим чинником, який зближував ці події і вони ставали більш реальними. Це мало значення особливо для тих, які у 1918 р. були ще дітьми, або, може, ще їх не було на цьому світі. Перший Листопад ставав не тільки датою, днем, коли згадувалося тих, хто впав у боротьбі. Ці події ставали подвигом, важливою історичною подією, виявом волі народу жити свободним життям. При тому розповіді про обставини, в яких приготувалося опанування містом і спосіб в який це відбувалося свідчать про те, що було це неабияким подвигом, який заскочив владу і військо, яке тоді було у чужих руках..

Те, що після декількох тижнів прийшлося віддати місто, було вислідом складної політичної ситуації, а особливо наслідком помочи яку поляки дістали від своїх західних союзників. А цю поміч приготувала їм їхня тодішня еміграція у західних державах, особливо у Франції.

Але без Першого Листопада не було б дальших важливих для нас історичних подій, які свідчили про прагнення до самостійної держави нашого народу. Володимир Старосольський, один із організаторів Січових Стрільців, у полемічній статті "Віра в безсмертність нації" писав:

*"Нема справжньої волі без переконання про увінчання її успіхом. Діяльна, жива воля нації, родиться з віри у її безсмертність, в це, що будучина належить до неї".... (і далі) "Якщо б навіть скривдила нас ще раз історія, то це не принесло би нам загибелі. Це значило би лишень, що хвилина відпочинку, спокійної творчої праці для нас ще не прийшла, що шлях до перемоги ще далекий, але й цей шлях ми перейдемо переможно".**

Едвард Козак: "Їхав стрілець на війноньку" (із серії карток вид. "Червона Калина")

Докінчення на ст. 7

Едвард Козак:
"Заквітчали дівчатонька Стрільцьку могилу..."

MAILGRAM

MRS. RONALD REAGAN
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON, D.C.

DEAR MRS. REAGAN:

The Ukrainian National Women's League of America with a membership of approximately 5,000 women of all ages were saddened to learn of your cancer. The possibility of cancer striking anyone at any time is something we all face, and your courageous stand at this time of adversity will long be remembered. We are pleased that your surgery and your convalescence is progressing smoothly and wish you a full recovery. We know how comforted you were to have the President at your side throughout your ordeal.

BEST WISHES TO YOU BOTH.

Sincerely Yours,

President
Ukrainian National Women's
League of America

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

Thank you for your thoughtfulness in a difficult time for me. I was very touched by your concern and kind words of support. The President joins me in sending you our deep appreciation and best wishes.

Sincerely,

НАПРЯМНІ ПРАЦІ СУА НА НАЙБЛИЖЧІ ТРИ РОКИ

Слово під час засідання Головної Управи СУА — 24-го жовтня, 1987 р.

Це наше перше поконвенційне засідання, на якому ми повинні намітити плян праці організації на протяг каденції, тобто на наступні три роки. Напрямні праці дала нам конвенція, схвалюючи резолюції — як загальні, так і для поодиноких референтур.

Конвенція ствердила, що зорганізоване жіноцтво має силу і поважний вплив на події історичної ваги. З огляду на те дала заклик до жінок, українок включатися в працю Союзу Українок Америки. Рішено, що на протязі каденції, місяць жовтень є місяцем інтенсивного приєднання членок до нашої організації.

Всі ми знаємо, що членка є підставою організації. Коли організація бажає здійснити свої цілі та забезпечити своє майбутнє, необхідним є постійний приріст її членства.

Наші референтури працюють різно — одні мають кращі успіхи, а висліди праці інших є менш успішні. На це складаються більш, чи менш сприятливі обставини. Найважче однак поле до попису мають під цю пору організаційні референтки, бо як бачимо, число членок СУА меншає, а число розв'язаних Відділів з кожним роком зростає неспівмірно до числа новопосталих Відділів.

В чому ж причина? Я вважаю, що немає зрозуміння для праці організаційної референтури й тому ми всі мусимо допомогти тій найважливішій референтурі.

На мою думку, організаційні референтки усіх трьох ступенів повинні тісно співпрацювати з пресовими референтками, щоб при їхній допомозі пропагувати СУА в пресі, як загально українській, так теж і в "Нашому Житті". Кожна вдала імпреза, чи почин Відділу повинні бути вміло використані як засіб приєднання членства. Рівень імпрез має теж великий вплив на пропагування організації: як імпреза є на високому рівні, кожний глядить з подивом на її організаторів.

Коли приглянемося ближче і розміркуємо, то почини нашої організації не є буденні — постання Українського Музею та постійне піклування ним, широко розгорнені акції: стипендійна та суспільної опіки, зовнішні зв'язки, влаштування на протязі останніх 6-ох років двох, надзвичайно успішних і на високому рівні конференцій "Українська Жінка у двох світах", видавнича діяльність, до якої треба зарахувати в першу чергу видавання на протязі 44-ох років "Нашого Життя", одинокого в Америці українського жіночого журналу, що появляється 11 разів у році, напевно сповняють гордістю членок СУА. Чому ж тоді не використати тих декілька починів (а їх є багато більше) для пропагування організації та для приєднання членок.

Українська спільнота, як на рідних землях так і в країнах поселення, є на передодні святкувань 1,000-ліття християнства на Україні. Як паням відомо, Союз Українок Америки запланував ще наприкінці минулої каденції почини, щоб ними гідно відмітити величні святкування. Вирішено дати фінансову допомогу сестрі д-р Софії Сенік на видання її праці англійською мовою "Історія Української Церкви", як теж дати матеріальну підтримку Українському Музеєві у підготованні та влаштуванні виставки ікон і модерного українського релігійного мистецтва та у виданні з тієї нагоди каталогів. Для інформації подаю, що Нью Йорк Кансіл он ди Артс відмовив Українському Музеєві дотації на згадану виставку. Наші Відділи, підсилені новими членками, а то й новопосталі Відділи зможуть включитися у ці святкування. Чи ж це не повинно бути заохотою для жінки-українки вступити в ряди нашої організації, щоб у зорганізованому гурті відмітити небуденну історичну подію.

Друге, дуже важливе рішення XXI Конвенції, це беззастережна підтримка резолюцій попередніх конвенцій, як теж ухвал Головної Управи, що Відділ є відповідальний за 100-відсоткову передплату офіціозу СУА "Наше Життя". Дорогі пані, чи ми не повинні б бути горді з того приводу, що видаємо вже так довго свій власний журнал.

Нещодавно, я взяла участь у піврічному засіданні Управи Національної Ради Жінок Америки, яка спорадично видавала свій бюлетень, а останнім часом він перестав взагалі появлятися. Голова Нешенал Кансіл, пані Бетті Солцман, представляючи мене членкам Управи сказала, що я очолюю організацію, яка заснувала малий, прегарний Український Музей та яка вже на протязі 44-ох років безперервно видає кожного місяця свій журнал. Вона дала присутнім на приклад нашу організацію як таку, яка не жаліє праці і грошей для того, щоб забезпечити безперервну появу свого офіціозу в такій престижевій формі. Я з приємною усмішкою прийняла те признание і подумала собі: "якби ви, пані, знали, скільки клопоту ми маємо з тим гарним журналом, його фінансуванням, його видаванням, а найважливіше — намаганнями переконати членок, що передплата журналу є статутова вимога." Я свято переконана, що паням із Нешенал Кансіл і на думку не прийшло, що між нашими членками є такі, що не хочуть з таких, чи інших причин передплачувати "Наше Життя".

Для Нешенал Кансіл це не аж така трагедія, що їхній бюлетень перестав (як кажуть, тимчасово) появлятися. Американські жінки мають дуже багато своїх жіночих журналів, а ми?

Дозвольте, що зверну увагу пань на ще одну, ду-

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ВІДБУЛА ЗАСІДАННЯ.

В дні 24 і 25 жовтня 1987 р. відбулося в Нью-Йорку, в доміві СУА перше поконвенційне засідання Головної Управи Союзу Українок Америки. У засіданні брали участь голова СУА Марія Савчак, почесна голова Іванна Рожанковська, члени Екзекутиви, референтки, голови Окружних Управ, редактор "Нашого Життя", голова Контрольної Комісії, як теж голова Конвенційного Комітету XXI Конвенції, Дарія Городиська та голова Видавничої Комісії Конвенційної Книжки, Ірина Чайківська.

По прийнятті порядку нарад і відчитанні протоколу із попереднього засідання Головної Управи 1-2-го листопада 1986 р., слово до присутніх сказала голова Марія Савчак, підчеркнувши напрямні організації на наступні три роки, що їх схвалено на останній XXI Конвенції СУА.*

Звіт секретаріату за час від 26-го травня до 24-го жовтня 1987 р. подала кореспонденційна секретарка Марія Томоруг. Марія Савчак повідомила, що музейно-мистецька референтка СУА Любов Волинець уступила з родинних причин. На цей пост кооптовано Ірину Руснак із Округи Північного Нью-Йорку, яка взяла участь у засіданні. Теж повідомила, що Округу Огайо репрезентує Ольга Дем'янчук культурно-освітня референтка Окружної Управи, представила нововибрану голову Округи Нью Джерзі, Ірину Рішко, що вперше бере участь в засіданні Головної Управи.

Одобрено комісії, які покликала Екзекутива СУА а саме: Комісію для відзначення Відділів на наступній Конвенції СУА, яку очолила заступниця голови Іванна Ратич, Комісію для провірення і поалагодження справ пов'язаних із видаванням "Нашого Життя", Статуту Комісію, що її очолила Іванна Рожанковська, як теж схвалено, що на час каденції парламентаристкою СУА буде Люїза Сакс з Дітройту.

Докінчення: НАПРЯМНІ

же важливу резолюцію, що одностайно схвалили делегати XXI Конвенції, а саме, що Відділи жертвують лише на цілі, які СУА включив у свою програму, згідно з конвенційними резолюціями і ухвалами Головної Управи. Фінансова перебудова СУА триває вже понад 14 років, точніше — 15 років. На протязі того часу відбувся великий поступ, але все ще можна побачити зі звітів, що Відділи жертвують зі своїх кас на цілі, які не мають нічого спільного з нашою організацією. Відділи не здають собі справу, що того рода датки можуть спричинитися до відібрання Союзові Українок статусу неприбуткової організації.

І тут, за Вами слово, Голови Окружних Управ. До Ваших компетенцій належить відповідальність за здійснення програми і завдань нашої організації. Ви є виконавчим чинником Головної Управи.

У Конгресі СФУЖО, що відбудеться в дні від 26-29-го листопада 1987 р. в Торонті — візьме участь 15 делегаток СУА.

Марта Данилюк фінансова секретарка представила бюджет на 1987 р. Голова Конвенційного Комітету Дарія Городиська та голова Видавничої Комісії конвенційної книжки Ірина Чайківська здали вичерпні звіти з їхньої праці, як із підготовки та переведення XXI Конвенції, так і з видання пропам'ятної книжки.

Голова Контрольної Комісії Ірина Кіндрачук здала звіт із проведеної контролю фінансового діловодства обох комітетів.

Відпоручниця Округи Огайо, Ольга Дем'янчук вручила почесним головам СУА Лідії Бурачинській та Іванні Рожанковській в дарунку їхні фотографічні портрети.

Дводенне засідання Головної Управи мало за завдання продискутувати спосіб і можливості праці організації, з'ясовані в резолюціях Конвенції. Заступниці голови і референтки подали свої пляни праці, які вичерпно обговорено. Голови Окружних Управ теж представили їхні пляни, а теж звітували про працю, яка під цю пору проходить по Відділах і Округах. Під час дискусії заторкнено такі важливі проекти, як упорядкування архіву СУА, справи журналу "Наше Життя", конкурс на стипендію з фонду ім. Еви Сташків, що кінчається 1-го березня 1988 р., включення СУА у святкування 1000-ліття Християнства на Україні.

Прохарчуванням присутніх на засіданні зайнялася дуже гостинно Округа Нью Йорк. Голова Марія Савчак, сердечно подякувала паням за труд.

Ірина Чайківська

*Гляди "Наше Життя" ст. 4.

Були нарікання, що немає контакту між Екзекутивою і Відділами. Часто можна було почути: "МИ і ВИ". Беручи це до уваги, Екзекутива вирішила йти в терен, тобто відвідувати Відділи з нагоди їхніх ювілеїв, чи прямо на запрошення Відділу, щоб мати змогу зустрітися з членками Відділу для виміни думок. Перекажіть це, Пані Голови, Відділам Вашої Округи. Екзекутива не забула теж про Відділи далекого віддалення і буде з ними в постійному контакті.

Дорогі Пані! Коли при кінці цієї каденції ми зможемо похвалитися чистим зростом членства бодай на 10 відсотків, коли матимемо 100-відсоткову передплату "Нашого Життя" та коли цілі нашої організації будуть провідними у нашій праці, МИ з рукою на серці зможемо прийти на наступну конвенцію і сказати, що наша праця увінчалася успіхом.

МАРІЯ САВЧАК — ГОЛОВА СУА

УХВАЛИ ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА 24 — 25-го жовтня 1987 р.

Виконання резолюцій XXI Конвенції СУА — це завдання нашої організації в теперішній каденції.

Конвенція ствердила, що зорганізоване жіноцтво має силу і вплив на події історичної ваги і з огляду на те, закликає жінок-українок включатися в працю СУА.

Для зреалізування того завдання рішено:

1. Доложити всіх старань, щоб збільшити число членок в існуючих відділах, засновувати нові відділи на терені округи, засновувати відділи в громадах далекого віддалення, придбати вільних членок для організації, нав'язати контакт з недіяльними відділами. Використати повністю участь СУА в Національній Раді Жінок в США і в Міжнародній Жіночій Раді.

2. У культурно-освітній ділянці працювати згідно зі схваленими резолюціями XXI Конвенції.

3. Для поглиблення зацікавлення і дослідів народного мистецтва — засновувати при відділах "гуртки мистецтволюбів".

4. Старатися збільшити число світличок. Простудіювати можливості організування цілоденних світличок. (day — care center). Взяти до уваги потребу інформування української молоді про минуле і сучасне українського народу.

5. Продовжувати дотеперішню працю Суспільної Опіки. Розвинути допомогу і опіку над старшими віком українцями, що живуть в США.

6. Продовжувати стипендійну акцію і поширити її на інші країни.

7. Особливу увагу впродовж цілої каденції треба присвятити справам журналу "Наше Життя".

8. Для фінансової підтримки й зліквідування дефіциту "Нашого Життя"

а) перепроводжувати льотерії на Пресовий Фонд.

б) підшукувати спонсорів для оплати сторінок "Нашого Життя" — 250.00 дол. за сторінку.

в) збирати побажання з різних нагод та святочні побажання для поміщення в "Нашому Житті".

г) виготовити для відділів збіркові листи для переведення збірки на Пресовий Фонд.

9. Продовжувати поміщення "хронік Округ" на сторінках "Нашого Життя". Подавати хроніку по відділах Округи за діяльністю поодиноких референтур. Використовувати загальну пресу для інформації про працю СУА, що допоможе у приєднанні членства.

10. Підставою відзначування Відділів будуть критерії, які зладить Екзекутива СУА. Округні Управи на основі тих критерій оцінять працю Відділів своєї Округи і дадуть пропозицію на відзначення одного Відділу. Працю Відділів поза Округами буде оцінювати Екзекутива СУА.

11. Члени Головної Управи підтримують акцію, очолювану Краєвим Комітетом 1000-ліття, якнайширше розповсюджувати інформацію про святкування 1000-ліття Християнства в Україні.

12. Головна Управа висловлює признання: Конвенційному Комітетові й Видавничій Комісії XXI Конвенції СУА за успішне виконання їхнього завдання, Окрузі Нью Джерзі за впорядкування і опіку над українським відділом Музею Еміграції, Окрузі Дітройт за придбання власного дому.

За Комісію Ухвал:

**Ольга Гнатейко, Оріся Лончина, Марія Крамарчук,
Марія Наваринська, Ірина Чайківська**

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ"

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

*Дорогим Голові і членкам Головної Управи, головам і членкам 9-ох Округних Управ, головам і членкам 103-ох Відділів і Вільним Членкам
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ*

— здоров'я, щастя, успіхів у праці для української громади бажасяє

Ольга Третьяк — виховна референтка Головної Управи СУА

З цієї нагоди Пресовий Фонд "Нашого Життя" одержав 50.00 дол.

Дякуємо.

ОКРУГА ЧІКАГО

6-ий Відділ СУА — 100.00 дол.
22-ий Відділ СУА — 100.00 дол.
29-ий Відділ СУА — 50.00 дол.
36-ий Відділ СУА — 100.00 дол.
51-ий Відділ СУА — 50.00 дол.
74-ий Відділ СУА — 100.00 дол.
84-ий Відділ СУА — 100.00 дол.
101-ий Відділ СУА — 100.00 дол.
102-ий Відділ СУА — 50.00 дол.
Округа Чікаго — 250.00 дол.

Разом: 1,000.00 дол.

* * *

* * *

Додолу раз впадеш і знов встаєш на ноги,
О, не звалить тебе, країно неозора!
Перед чолом твоїм нестоптані дороги,
Де дні дзвінки встають в розспіваних моторах.

Твоє кипуче серце знову ствердло хижо
І милости не дасть, як білого причастя!
І держиш ти його, як помсту і як визов
Для перемог своїх і для свого щастя!

У днях, що розцвіли у загравах багрових,
Ростимеш у красі і силою могутця.
Бо ти — це ми самі! Бо ми твоєї крові
Країно наших мрій, Вітчизно невмируща!

Пройшов ескадрон вже — і багриться захід
І в куряві шлях їм — де обрй далекий.
Стрільці: рвійна пісня цвіте на устах їх.
В боях і у марші — і в бурі і спеки.

Шоломи ще видко — в останніх проміннях
Сліпуче палають, палають і гаснуть.
"Прощайте! Верніться!"

Рванувся хтось в сінях
І усміх післав їм, як птаху прекрасну.

Проїхали, зникли — і вітер не плеще,
Лиш сонце, де захід червоним шоломом —
і пісня далека доходить ледь-ледь ще,
А серце, як хлопчик за тим ескадром!

Українське Видавництво Краків, 1942 Львів.

Закінчення зі стор. 2: ПІЗНАННЯ...

Пам'ять про героїв ми не повинні обмежати тільки до панахиди. Хоч молитва за них необхідна, то ми кривдимо їх, знецінюємо їхні діла, коли обмежуємось тільки до такого відмічення історичних річниць.

Треба познайомитися з обставинами дій і їх перебігом. У цьому помічні нам не тільки розповіді, але також і матеріали, які вдалося зберегти таким установам, як Головна Управа Об'єднання б. Вояків Українців в Америці (ОБВУА). Їхній архів збагатився тим, що вдалося їм спровадити багаті світлинами й документами архіви, які переховувались в Австрії. Їхні вистави, покази прозорок приближують нам славні минулі дії УСС і УГА.

Але маємо ще й досі особистості, які були Січовими Стрільцями і те, що бачили й переживали, зуміли передати у своїх мистецьких творах. На нашій обкладинці і в числі містимо фота картин Едварда Козака — Ека. Ми знаємо його як визначного маляра, карикатуриста, редактора гумористичних журналів у Львові і після виїзду на еміграцію, а теж знаменитого письменника-гумориста. Але мало хто знає його

повний життєвий шлях, на якому у молодих роках був теж і воєнний відтинок. Молодим хлопцем вступив він до УСічових Стрільців в Стрию. То ж не дивно, що його картини із стрілецького життя, подій, а теж ілюстрації стрілецьких пісень такі живі і величезні. Мало хто знає і згадує про його побут у польській в'язниці після Першої світової війни, про те, що після звільнення його призначили до карного польського військового відділу. І ще багато дечого треба було б сказати про цього виняткового мистця, прецікаву й незвичайно обдаровану людину, яка саме цього року закінчила 85 літ життя.

Твори Едварда Козака й інших мистців пензля, а також слова, це ті важливі співчинники, які помагають нашому поколінню пізнати ближче минулі події і утривають історичну пам'ять.

У.Л.

**За волю України. Історичний збірник УСС. Видання Головної Управи Вратства УСС. Нью Йорк 1967. 57 стор.*

УВАГА!

Український Музей в Нью-Йорку має на складі новий на-клад святочних карток — відбитки **ікон мистця Петра Холодного, молодшого**. Ціна 1.00 долар за картку. Увесь дохід при-значений на придбання будинку У.М.

При замовленні 50 і більше карток Відділи СУА одержать 20 відсотків опусту.

Замовляти: UKRAINIAN MUSEUM
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
Tel: (212) 228-0110

НОВИНИ ПРО ПЕРЕСЛІДУВАНИХ З УКРАЇНИ

повідомляє Закордонне Представництво
Української Гельсінкської групи

ПРО НЕЗАЛЕЖНІ ГРУПИ І КЛЮБИ НА УКРАЇНІ

11-1 Український культурологічний клуб у Києві. Улітку 1987 року в Києві було створено Український культурологічний клуб (УКК), до якого входило спершу кілька десятків чоловік, а нині — понад 200. 25 вересня Подільський райвиконком зареєстрував його офіційно, змусивши при цьому до деяких змін у статуті й програмі. До правління клубу входить кілька донедавніх політв'язнів: віце-президент Олександр ШЕВЧЕНКО (див. 5-5 і раніше), референт преси Сергій НАБОКА, секретар Ольга ГЕЙКО-МАТУСЕВИЧ. До кінця вересня відбулося 4 зібрання, де обговорювали такі теми: "Українська культура: фасад і реальність", про Григорія СКОВОРОДУ, про екологію (зокрема, з приводу будівництва Чигиринської АЕС), про охорону історичних пам'яток. 4 жовтня в павільйоні "Сучасник" у парку ім. Фрунзе на Подолі відбулося п'яте зібрання клубу на тему: Білі плями в історії країни". Віталій ШЕВЧЕНКО (див. 2-14) виступив про сталінський терор на Україні, особливо про голод 1933 року. Столяр Євген СВЕРСТЮК, колишній літературний критик, пізніше політв'язень) звернув, зокрема, увагу на те, що українських журналів навіть за зниженою ціною не купують, бо вони залишаються в полоні періоду застою, тоді як російських літературних журналів неможливо купити, бо там і художні твори, і публіцистика просякнуті народними болями. 19-го жовтня газета "Вечірній Київ" вмістила статтю про УКК в дусі найгірших старих традицій зі звинуваченнями на адресу Є. Сверстюка. Невідомо, чи клуб "Світлиця" в Києві — це той самий УКК, чи інший клуб, про який тимчасом відома тільки назва.

11-2 8 вересня на пресконференції в С. ГРИГОР'ЯНЦА в Москві (див. 7/8-12 і раніше) було оголошено про створення на Україні Ініціативної групи за звільнення українських в'язнів сумління та про те, що представники Групи і Вірменського комітету захисту політв'язнів домовилися про створення спільного вірменсько-українського Комітету захисту політв'язнів. Члени спільного комітету закликали приєднатися до них аналогічні комітети в інших республіках. Основна мета спільного комітету — звільнення всіх політв'язнів в СРСР і створення гарантій,

які б виключили політичні репресії в майбутньому. Відповідну заяву для преси підписали: від Української Групи за звільнення політв'язнів В. ЧОРНОВІЛ (див. 9-10 і раніше), від вірменського комітету — П. АЙРИКЯН. В Заяві від 3 жовтня Ініціативна група за звільнення українських політв'язнів повідомила про основні домагання від радянського уряду: "1. Виключити з Кодексу УРСР та інших національних республік дискримінаційні антиконституційні статті, на підставі яких ув'язнюють борців за демократизацію; 2. Повністю реабілітувати в'язнів сумління, включно з винагородою за завдану їм шкоду; 3. Повернути на Україну тіла тих в'язнів сумління, що загинули в концтаборах". Заяву підписали голова Групи Михайло ГОРИНЬ (див. 7/8-1) і раніше) та члени Групи: Василь БАРЛАДЯНУ, Іван ГЕЛЬ, Зорян ПОПАДЮК (див. 2-14) і Вячеслав ЧОРНОВІЛ. Одним з перших документів Вірменсько-Українського комітету був протест його Вірменської секції від 28 вересня 1987 р. проти насильного тримання в психлікарні Сірвард АВАГ'ЯН. Голова Вірменського комітету — Баграт ШАХВЕРДЯН.

11-3 Прес-клуб "Гласность" у Москві залучив учасників багатьох незалежних груп до обговорення доцільності скликати в Москві Міжнародний семінар з проблем прав людини. Внаслідок широкого обговорення 2 вересня було ухвалено "Звернення до міжнародних громадських організацій та урядів 35-ти країн". Звернення, серед інших, підписали Вячеслав ЧОРНОВІЛ і Генріх АЛТУН'ЯН (див. 4-6 і раніше).

11-4 Донедавній політв'язень Віталій ШЕВЧЕНКО (журналіст із Києва — див. 11-1 і раніше) у травні ц.р. звернувся до газети "Известия" з клопотанням про відновлення українських і білоруських церков. Автор з позицій атеїста доводить необхідність відновити православну і католицьку Церкви на Україні і в Білорусі — в ім'я справедливості і для підвищення морального стану суспільства. В. ШЕВЧЕНКО писав також, що "Біблію" мають видавати не лише релігійні, а й літературні та історичні видавництва. 12 вересня йому надійшла з Москви відповідь, що цей лист переадресовано до Ради в справах релігій при РМ УРСР. Крім того, В. ШЕВЧЕНКО звертався до Українського і Білоруського телебачення з пропозицією обмінюватися програмами не російською, а білоруською і українською мовами. На це клопотання і з Києва і з Мінська відповіли, що для такого обміну бракує технічних можливостей.

11-4 На Захід дійшли машинописні копії незалежного журналу "Український вісник", видання якого відновив його головний редактор Вячеслав ЧОРНОВІЛ. Перший відновлений випуск (за No. 7 — серпень 1987 року) обсягом 100 стор. присвячений пам'яті Василя СТУСА (див. 9-9) і має такий зміст: стор. 2 — Від редколегії

4 — ЧОРНОВІЛ Вячеслав. Открытое письмо ГОРБАЧЕВУ М.С.

ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО

24 — ГОРИНЬ Михайло. Відгук на статтю М. ІЛЬНИЦЬКОГО

30 — ОСАДЧИЙ Михайло. Остап ВИШНЯ — свідок найкращого твору Миколи ХВИЛЬОВОГО

35 — СОСЮРА Володимир. Ліричний відступ із поеми "Мазепа" ("Наші публікації")

38 — ГЕЛЬ Іван. Спогад про Василя СТУСА ("Василь СТУС у житті й літературі")

41 — СТУС Василь. Зникоме розцвітання особистості ("Наші публікації")

ПУБЛІЦИСТИКА

49 — СКОЧОК Павло. До побачення, перебуваючи?

62 — ГОРИНЬ Михайло. Вісті з Кучинського особливого ("Наші інтерв'ю")

68 — ЧОРНОВІЛ В. Дещо про "демократію по-брежнєвськи"

74 — М.Г. У "психушці — двадцять років!"

"РЕЛІГІЯ В УКРАЇНІ"

75 — Заява Папі Римському Іванові-Павлові II

76 — ГАВРИЛІВ Михайло. Католицька Церква в Україні

79 — БАРТКО Василь. Скарга ГОРБАЧОВУ М.С.

ДОКУМЕНТИ ІСТОРІЇ

86 — ПОСТАНОВА Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету та Ради Народних Комісарів УСРР "Про забезпечення рівноправності мов та про сприяння розвитку української культури" 6 липня 1927 р.

ВІД РЕДАКЦІЇ

96 — Заключні зауваги

У складі редакційної колегії "Українського вісника" — Іван ГЕЛЬ, Михайло ГОРИНЬ, Павло СКОЧОК, Вячеслав ЧОРНОВІЛ (відповідальний редактор).

11-5 На Заході з'явилася машинописна копія "Хроніки Католицької Церкви на Україні" No. 28, незалежно виданої у Львові-Ужгороді 1987 року. Відкривається випуск статтею о. М. ГАВРИЛОВА на 8

ЛІНА КОСТЕНКО

* * *

Біднесенький мій ліс, він зовсім задубів!
Він ждав мене і думав про розлуку.
Вже листопад підкрався з-за дубів
і гай знімає золоту перуку.

Синіє день, як пізні капусти.
Приходив дощ, а потім було зимно.
Біднесенький мій ліс! — він крила опустив.
Нема грибів, хоч би який мізинок.

Біднесенький мій ліс, хіба уже пора?
А може, ти ще в осені побудеш?
Завернеш птиць сріблястого пера,
одягнеш листя і звірят побудиш.

Про що, про що скрипить твоя сосна?
Зронило сонце бурштинову краплю.
І десь хихоче химородь лісна,
що я ж до тебе по снігах не втраплю.

Все на вітрах дзвенітиме, як дзбан.
Дорога буде — ні туди, ні звідти.
І наче склом затовчений туман,
упала перша паморозь на віти...

Костенко Л.В. Сад нетанучих скульптур: Вірші, поема-балада, драматичні поеми. Рад. письменник, 1987.

стор. "Католицька Церква в Україні (Минуле, сучасне, майбутнє)". У журналі вміщено багато фотодокументів, відбитки статей з радянської преси на релігійні теми, звернення віруючих до Ватикану з проханням збільшити релігійні радіопрограми українською мовою — з копіями оригінальних підписів на кількох сторінках, матеріали з історії Російської православної Церкви, стаття Василя БАРЛАДЯНУ "Неправославна думка в Київській державі (З нотаток про Церкву і владу на Україні)", стаття Йосипа ТЕРЕЛІ "Національний склад СРСР" та ін. матеріали. Як відомо, Йосип ТЕРЕЛЯ нині живе в Канаді і мав нещодавно авдієнцію в Папи Івана-Павла II. 4 жовтня радіо "Київ" виступило з нападами на Й. ТЕРЕЛЮ, на "Хроніку Католицької Церкви на Україні" та на "Заяву українських католиків". Для спростування заяви про вихід частини католиків з підпілля радіо подає свідчення якогось Івана СЕМИДІЯ — замість Івана СЕМЕДІ, підпис якого стоїть під заявою.

Упорядкувала Надія Світлична

УЧЕНА БІОЛОГ — ОЛЕНА ЯЦЕНКО

1

2

У серпні цього року Олена Яценко дістала ступінь доктора в Пенсільванському університеті. Тема її дисертації пов'язана з трьома ділянками біології: біохемією, молекулярною біологією і біологією клітини. Від вересня д-р Яценко веде дослідчу працю в галузі молекулярної біології (post — doctoral fellowship), у Гарвардській медичній школі у Бостоні.

Я близько знайома з молодою ученою та її родиною. Її батько Данило Яценко — інженер, мати Оксана Буревій — дочка українського письменника і політичного діяча Костя Буревія, розстріляного в грудні 1934 року в "кіровські дні". З майбутньою вченою я познайомилася в перші дні її появи на світ. Далі часто зустрічалася з школяркою і студенткою коледжа. Останніми роками слухала її розповіді про наукову працю, дивувалася як вона витримує неймовірне навантаження — без відпусток, без вільних днів. Одержимість!

Олена Яценко народилася в Нью-Йорку 1960 року. Тут кінчила середню школу і Барнард-коледж при Колумбійському університеті. В школі і коледжі цікавилася біологією і чужими мовами, добре вивчила російську, французьку та еспанську мови. Біологія перемогла: і в школі і в коледжі Олена працювала в біологічних лабораторіях. 1982 року Олена вступила до аспірантури (graduate school) при біологічному факультеті Пенсільванського університету в Філадельфії (університет належить до так званої Ivy League).

Невдовзі Олена вибрала тему докторської праці, сама розробила методіку і порядок експериментальної роботи. Працювала в біохемічній лабораторії, якою керує китайський учений Рокі Туан. Олена поставила собі за завдання: дослідити як у зародку тварини розвиваються різні клітини. Вона досліджувала як розвиватиметься скелет курчати, якщо запліднене куряче яйце вийняти з яєчної шкаралупи і, поклавши до прозорої пластикової торбинки, вмістити до інкубатора. Отже вона вивчала розвиток скелета курчати в умовах недостатньої кількості кальцію, який за нормальних умов надходить із шкаралупи.

Початок цієї експериментальної роботи був не легкий. Олена розповідала, що вона витратила чимало часу й зусиль доки навчилася виймати вміст яйця з шкаралупи так, щоб не пошкодити жовтка. Бували дні, коли вона псувала по 50 яєць, доки їй вдавалося перекласти до пластикової торбинки вміст одного яйця. Але навчилася!

Роботи було дуже багато. До лабораторії щотижня привозили 120 щойно запліднених курячих яєць, які Олена перекладала до стерилізованих

плястикових торбинок, клала до інкубатора, а тоді спостерігала, як із зародка розвивається курча.

Олена показувала мені кольорові слайди, які ілюструють етапи розвитку курчати. Дивом виглядає поява у яйці кровоносних судин (рис. 5), яких дедалі стає більше. Потім поступово з'являється пір'я, і нарешті — в торбинці сидить живе курчатко.

Але курчата, виведені без яєчної шкаралупи, нежиттєздатні; через три тижні, що пішли на розвиток зародка, вони гинуть, тоді як курчата, що розвилися із зародка у шкаралупі, через три тижні вилуплюються з яйця і починають бігати та клювати їжу. На рис. 6 показано ряд скелетів курчат у зародках, вік яких вимірюється днями. У тих, що утворилися в шкаралупі, кісточки нормальні, на скелеті курчат з плястикової торбинки — кісточки тонкі й погнуті.

П'ять років Олена працювала дуже напружено: зранку до пізньої ночі, здебільшого і ночувала в лабораторії. Крім праці над експериментами, Олена мала слухати лекції для аспірантів і складати іспити, брати участь у семінарах і викладати студентам університету. Не мала відпустки, один-два вільні дні діставала хіба раз на місяць: приїздила до Нью-Йорку провідати рідних. Поїздка до Європи, мандрівки по національних парках західної Америки, вакації на березі океану — це минуле, це було в роки школи і коледжу. Але Олена витримала. Далеко не всі це можуть: разом з Оленою поступило 16 аспірантів, а докторат дістало троє, більшість покинула, чи їх "покинули". Так науковий "естаблішмент" підбирає талановитих, відданих і працездатних учених-експериментаторів.

Наслідки експериментів д-ра Олени Яценко, тобто вивчення впливу браку кальцію на розвиток зародку курчати, дають ключ для розуміння значення кальцію в живому організмі.

Ще до розмов з Оленою я усвідомлювала роль у природі кальцію, металу, сполуки якого творять основу мас вапняків, створюють красу мармуру, творять мушлі і кістки тварин. З розповідей Олени мені ясніше стало, що кальцій необхідний для всіх функцій живих організмів. Проте — Олена каже — це не все ясно. Відомо, що у старих людей організм втрачає кальцій; відомо як легко старушки ламають кістки. Буває, що у людей, хворих на артрит, ензими роз'їдають хрящ, тут теж якась роль кальцію. Губиться кальцій з кісток, але в той же час на кістках несподівано утворюються нарости, або постає рак кісток. (Збіг обставин! Уже були написані вищі рядки, подзвонила мені знайома з Чикаго: щойно мала операцію — знімали нарост кальція з кістки на нозі). Виявлено, що в умовах нульової гравітації живі організми втрачають кальцій, і це приводить до зниження мінералізації кісток. Під час польотів у космос, у щурів, після тижневого перебування в космічному просторі, послаблюються кістки і м'язи. Очевидно нульова гравітація має вплив і на організм космонавтів. Олена мала запрошення від Американського національного агентства космічних дослідів

3

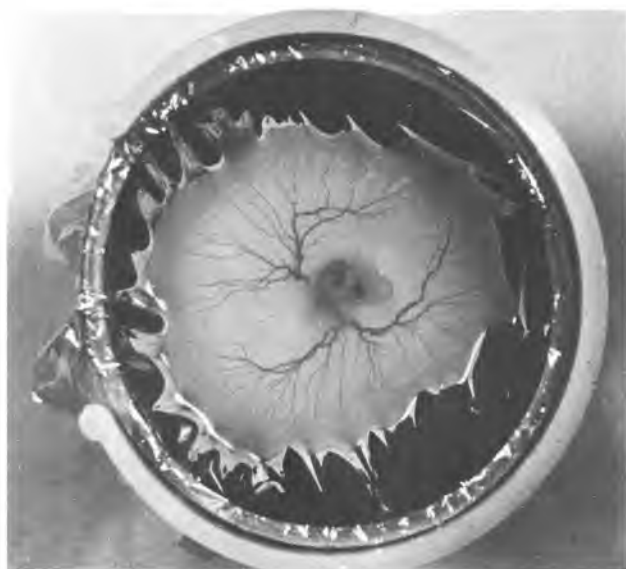
(NASA) поступити до нього на дослідну працю. Було ще кілька пропозицій з провідних американських науково-дослідних установ.

Олена вибрала досліди в ділянці молекулярної генетики в Гарварді. Тепер працює в лабораторії з курчатами, вивчає ролі в їх розвитку певного протеїну.

Олена брала участь у численних міжнародних з'їздах з біології розвитку. Перший раз це було у серпні 1985 року. На з'їзді, де було коло двох тисяч учасників з різних країн світу, наймолодшим доповідачем була 25-літня Олена Яценко, яка на секції молекулярної біології прочитала доповідь про наслідки своїх досліджень розвитку зародків курчат. Кілька праць молодшої вченої прийнято до друку в провідних наукових журналах. Зауважу, що Олена сама друкує на комп'ютері свої праці, сама робить фотографії.

4

5

Олена працює в світі американської і міжнародної науки. Але вона також була і є в українському світі: вчилася в школі українознавства, належала до Пласту. Коли Олені було 17 років, вона пройшла курс української літератури на літньому семестрі Гарвардського університету. Від семирічного віку Олена вчилася у Роми Прийми-Богачевської в школі українських танців і в школі балету, часто брала участь у виступах балету, зокрема на українських фестивалях. Перевантаженість науковою працею відірвала Олену від українського танку.

Хоч як Олена була зайнята, а 1984 року перед Великоднем улаштувала в Пенсільванському університеті виставку українських писанок і показувала як їх писати. Коли Українська Вільна Академія Наук у грудні 1984 року організувала в Нью-Йорку виставку, присвячену 50-тиріччю "кіровських днів" — розстрілові 28 українців, включно з ученими і письменниками, серед яких був дід Олени Яценко, Кость Буревій, вона на три дні відірвалася від своїх експериментів і допомогла улаштувати виставку.

18

19

20

12

"НАШЕ ЖИТТЯ", ЛИСТОПАД 1987

Тепер, оселившись в Бостоні, Олена сподівається мати зв'язки з Українським Науковим Інститутом Гарвардського університету, відвідувати його програми.

Моя розповідь про талановиту і працювиту вчену була б неповною, якби я не сказала, що Оленка Яценко є людиною не тільки розуму, але й серця. Любить своїх рідних і дбає про них.

1. Олена Яценко і Рокі Туан, керівник біохемічної лабораторії Пенсільванського університету.

2. Олена Яценко за роботою в біохемічній лабораторії Пенсільванського університету. а— працює з електронним мікротомом. б. — перекладає яйця з шкаралупи до пластикових торбинок. в — ставить пластикові торбинки до інкубатора.

3. Олена Яценко — жінка в кількох світах.

4. Експозиція, присвячена Костеві Буревієві, дідові Олени Яценко, на виставці в УВАН у США, у грудні 1984 року, в дні відзначення 50-тиріччя кировських розстрілів. Експозицію допомагала робити Олена Яценко.

5. П'ятиденний зародок курчати. З'явилися кровоносні судини.

6. Зародки курчат. Числа показують їхній вік у днях. Праворуч — ті, що розвинулися в шкаралупі яєць, ліворуч — ті, що зростали в торбинках. Видно погнуті кістки.

7. Олена на Верховині перед виступом ансамблю українського танку, 1982 р.

7

1. Olena Jacenko and Rocky S. Tuan, Director of Biochemical Laboratory, University of Pennsylvania.

2. Olena Jacenko in the biochemical laboratory, University of Pennsylvania. At work with an electronic microtome.

3. Olena Jacenko — woman of several worlds.

4. The exposition devoted to Kost Burevij, grandfather of Olena Jacenko. The exhibit was arranged to commemorate the 50th anniversary of Kirov terror, and was held at the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S. Olena helped in organizing the exhibit.

5. Five day old shell-less chick embryo. Blood vessels can be seen.

6. Skeletal mineralization in normal (right) and shell-less chick embryos.

7. Olena at Verkovyna before a performance of the Ukrainian Dance Ensemble.

СУА ГОСТИТЬ ДРУЖИН ДИПЛОМАТИЧНОГО КОРПУСУ

В дні 29-го квітня 1987 р. 64 дружини, яких чоловіки є на дипломатичній службі в ОН, відвідали 7-му вулицю та домівку СУА в Нью-Йорку.

Міжнародний Комітет Гостинності, який працює в рамках Національної Жіночої Ради в ЗСА, приготує щорічно програму для дружин дипломатів, яку і переводить в життя кожної середи, починаючи від другого тижня вересня до останнього тижня червня. Комітет очолює Бетті Солзман (Betti Salzman) вже понад 15 років. Члени Комітету сходяться раз в рік, щоб обговорити та запланувати програму, беручи до уваги, що ці програми мусять бути цікаві і виїмкові. Впродовж останніх 15 років ні одна програма ще не повторилася. Щоб виготовити такі програми, треба мати широкі знайомства, контакти з різними людьми і того саме вимагається від членів Комітету. За всі роки існування Комітету, до нього входили дві українки: (колись дуже активна) Марія Душник і Ірина Куровицька.

Програма 29-го квітня ц.р. була підготована та спонсорована мною. В плані було: відвідини трьох церков різного віровизнання, що знаходяться поміж Авенями А і 3-ою, відвідини крамниць на 7-ій вул. та на 1-ій і 2-ій Авенях і відтак домівку СУА.

Програма розпочалася із церкви св. Станислава вранці о 10-ій год. Я привітала учасниць та розповіла їм історію цієї дільниці Нью Йорку та зміни, які відбулися з роками. Відтак я представила пароха церкви св. Станислава, який розповів присутнім історію цієї церкви, яку розпочали будувати 1900 року.

Черговою церквою, яку відвідали пані, була протестантська "Міддл черч" на 7-ій вул. і 2-ій Авеню, що також стоїть вже 100 років. Вона ще цікава також тим, що має вітражі типу "Тіфані", одинокі, які під цю пору існують і вони внутрі освітлені відповідними лампами.

Третя церква, яку оглянули учасниці програми, це була св. Юра і вона зробила на них надзвичайне вражіння. В часі оглядин було чути слова захоплення та подиву. Парох церкви св. Юра о. ігумен Патрикій Пащак привітав гостей і розповів про історію закупу старої церкви, перебудову і вікінчення нової та також пояснив дещо про наше громадське життя. Він звернув особливу увагу на церковні вітражі та мистецьке виконання церкви. При тій нагоді учасниці мали нагоду також пізнати особисто нашого мистця маєстра Михайла Дмитренка, що саме працював у церкві того дня. Отець парох запросив присутніх побути на фестивалі, що відбувається

17, 18 і 19 травня на 7-ій вулиці, щоб краще пізнати українське народне мистецтво та українську гостинність.

Голова Міжнародного Комітету Гостинності Б. Солзман подякувала о. П. Пащаків за його цікаві пояснення і хоча ця частина програми закінчилася, багато із присутніх ще довго гуторили із парохом церкви св. Юра, щоб більше дізнатися про церкву і наше віровизнання.

Координування відвідин поміж церквами лежало в руках вільної членки СУА Олі Гной.

Кінцевою точкою програми була зустріч міжнародних гостей з членами СУА та спільний полуденок. Його приготувала Окружна Управа під головством Лесі Гой, при допомозі господарської референтки Стефи Савчук та пані Ліди Закревської. Велике признание нашим паням за так гарно приготований полуденок! Коли наші гості засіли до столів, я представила голову СУА пані Іванну Рожанковську та її заступницю Марію Томоруг, яка привітала гостей від СУА та представила поодинокі присутніх членів Екзекутиви СУА — заступницю голови для справ культури Ліду Гладку, англійську секретарку — Розалію Полчій, редакторку "Нашого Життя" У. Старосольську, працівників канцелярії СУА — М. Рогожу, І. Комар, Е. Панчак, адміністраторку "Нашого Життя" Наталку Думу, членку Окружної Управи — Ліду Магун, Ліду Роговську, Лесю Крумшин, О. Женецьку. Також вона представила Е. Процюк, заступницю голови СФУЖО та представницю неурядових організацій (MGO) до ОН.

Я з черги представила присутнім членам СУА голову МКГ Бетті Солзман і за її проханням представилися поодинокі гості, подаючи, з яких країн вони походять.

В часі полуденка пригравала на бандурі та співала молода бандуристка Оля Ходоба. Хоча полуденок закінчився, ніхто не поспішав відходити. Гості гуторили із членами СУА, а прощаючись, дякували за гостину і приємно переведений полуденок. Гості наші одержали інформативні брошурки про СУА, Музей та бандуру а також листу, де можна найкраще робити закупи в цій околиці.

На мої руки прийшло багато листів подяки за так гарно підготовану програму а особливо за полуденок, на якому пані мали нагоду погуторити собі з членами СУА та краще зацікавитися з нашою працею та українською громадою в Америці.

Ірина Куровицька

МУЗЕЙ ІМІГРАЦІЇ ПРИ СТАТУЇ СВОБОДИ Й НАША УЧАСТЬ В НЬОМУ

Українська жінка в усіх епохах нашого буття являлась духовним воїном і захисником ідей українського народу. На рідних, хоч окупованих землях, жінка зорганізована в Союзі Українок брала активну участь в освідмлюванні ширших мас громадянства, а разом з цим в поглиблюванні національної свідомости в змаганні визвольної боротьби нашого народу.

Опинившись на еміграції у вільній демократичній державі, здавалось би, що її місія боротьби закінчена. Однак, перед українською жінкою виринуло знову велике завдання, а саме, — освідмлювання американського довкілля про поневолення України, про нашу окремішність, про нашу духову культуру й оборону доброго українського імени.

Жіноцтво зорганізоване в Союзі Українок Америки являється цією твердиною і вихідною базою, з якої можна здійснювати наші завдання при допомозі різних засобів. Вислідом одного з них являється заснування Українського Музею в Нью-Йорку за ініціативою Союзу Українок Америки при піддержці всього суспільства. Український Музей став репрезентативною, культурною установою і успішно виконує свою місію, здобуває все більший розголос і признання серед чужих, а про його діяльність знає загал нашої спільноти.

В Нью-Йорку є ще другий музей, який може послужити нам як ще один засіб інформації про нас. Це Американський Музей Іміграції, який міститься під Статуєю Свободи біля Нью-Йорку на острові Елліс. У цьому музею є репрезентовані імігранти з цілого світу, які приїхали на протязі багатьох років до Америки. Між народами Східної Європи міститься наша українська виставка. З жалюгідним виглядом української частини етнічної збірки, яка негідно репрезентувала нашу іміграцію, запізнались наші союзники в часі святкувань 200-ліття Статуї Свободи й на це відповідно зареагували.

На засіданні голів Відділів Округи США Нью Джерзі в листопаді 1986 р. зорганізовано Діловий Комітет для поліпшення вигляду української частини. План праці Округи Нью Джерзі одобрила Головна Управа США. Відносно близька віддаль між Нью-Йорком і Нью-Джерзі була сприятливою передумовою при творенні комітету, до якого увійшли декілька членів Окружної Управи й декілька прихильників. Комітет очолила тодішня голова Окружної Управи Ольга Тритяк. До Комітету ввійшли: Лідія Гладка, Ірена Руснак, Ольга Муссаковська, Слава Стахів, Марія Машера, Наталка Питляр, Олена Петришин, Марія Роговська, Марта Федорів, д-р Денис Стахів, д-р В. Петришин, д-р Юрій Тритяк. (Ірену Руснак кооптовано в жовтні 1987 р.).

Не будемо вичисляти початкових труднощів, численних особистих зустрічей членів комітету, телефонічних розмов, листування, що в кінцевому ви-

сліді дало дуже позитивне ставлення і велике зацікавлення нами куратором Музею п. Мек Гваєром.

В першу чергу його поінформовано про нашу організацію, мережу наших Відділів, розміщених по всіх стейтах Америки, які включають в своїх рядах поважне число членів, рівночасно об'єднують три генерації — стару, нову й вже народжених в Америці. Це викликало в нього подив а одноразово усвідомлення, що ми є дуже позитивною етнічною одиницею, яка внесла свій культурний і економічний вклад в розбудову великої держави.

Початковим успіхом широко закроених наших плянів, було виставлення у великій габльотці народнього, борщівського одягу, який привезла до Америки в 1913 році п. М. Довжанська, довголітня членка США. Куратор Музею обіцяв, що може призначить цілу окрему кімнату для наших експонатів, а відкриття поширеного Музею заплановано на кінець 1988 р. Ми дали йому запоруку, що будемо співпрацювати з Музеєм Іміграції тепер і в майбутньому. Щоби цю кімнату відповідно урядити, ми під цю пору збираємо речі, які наші люди привезли з собою до Америки через цей острів в роках перед і по Першій Світовій Війні до 1925 р. включно. Це можуть бути частини одягу, старі фотографії, документи, речі домашнього вжитку. Питаймо у наших знайомих, у молодшого покоління, а може в них десь у старих "куфрах" — скринях заховані речі їхніх бабунь, прабабунь. Також просимо о грошеві пожертви. У нашому випадку йдеться про покриття деяких найнеобхідніших видатків зв'язаних з діяльністю Комітету. Речі й грошеві пожертви можна надсилати на нижче подану адресу голови Комітету за що одержите відповідні посвідчення.

Коли взяти до уваги, що Статую Свободи відвідують тисячі туристів з цілого світу, то наша присутність у згаданому Музеї являється неабияким успіхом. Його ми мусимо продовжувати, поширювати й утримувати. Щоби через нашу байдужість, чи непоінформованість не затратити таких важних з трудом утривалених перших здобутків.

Треба сподіватись, що зорганізовані українки в рядах США будуть дальше поборювати труднощі непоінформованости нашого довкілля і включати до цієї боротьби жінок, які не є в рядах США. Почуття єдності допоможе нам перетривати та зберегти нашу організованість. Ці малі цеглини наших зусиль хай в'яжуться у більші будівлі наших успіхів в майбутности.

Ольга Буртик

Адреса голови Комітету:
Mrs. O. Trytyak
30 Spruce St.
Cranford, N.J. 07016

СТИПЕНДІЙНІЙ АКЦІЇ СУА СПОВНИЛОСЬ 20-ТЬ РОКІВ

Від скромних починів — від часу коли Софія Андрушків та Ольга Гнатик (членки 28-го Відділу СУА) усвідомили собі необхідність потрібної допомоги учням та студентам в Європі, від знайомства Стефанії Шевчук (тодішньою членкою 33-го Відділу СУА) з Надією Шульган із Бразилії (одною із основиць Інституту Катехиток Серця Ісусового та тодішньою директоркою інтернатів Колегій Св. Ольги), від створення Стипендійної Акції СУА в 1967 році, від централізовання, поширення та включення українського громадянства та Відділів СУА д-р Теодозією Савицькою до цієї акції в 1973-м р. число стипендіатів СУА зросло до 716 в 1986-ім році, а цього року передбачаємо їх значно більше. Усе це за 20 років! Думаю, що маємо чим гордитись. Та ніколи не могли б ми допомогти стільком учням та студентам без співпраці Округ, Відділів СУА та поодиноких членок СУА, як також усіх членок комісії стипендій СУА — **УСІМ ВАМ ТЕПЕР СКЛАДАЮ СЕРДЕЧНУ ПОДЯКУ!**

Одержали ми також численні привіти та подяки від осіб, які одержують чи одержували стипендії завдяки нашій акції, я дозволю собі тепер деякі із них Вам прочитати:

"Вітаю Вас з нагоди 20-ліття Стипендійної Акції СУА і складаю на Ваші руки мої щирі гратуляції і побажання. Допомога, яку даєть студентам у роді стипендії уможлиблюючи їхні студії є превеликої вартости. Вона не лише матеріальна, але дає моральну підтримку студентові серед трудностей життя і виробляє в ньому духа солідарности. Нехай добрий Господь благословить надалі щедрими успіхами Вашу працю а всіх Спонсорів нехай винагородить обильними ласками."

Надія Шульган, Бразилія

"...Хоч не в силі ми словами належно це висказати, але в першій мірі Вам, референтці стипендій, і п-і Лідії Черник, референтці СО, також редакції "Нашого Життя" ми почуваеться до обов'язку подякувати за таку подиву гідну працю, бо завдяки Вам багато речей ми могли зробити, що самі були б ніяк не зробили, а це, що робить СУА, це неначе велика будова, монумент, який зліплений Вашим добрим прикладом, жертвою, завзяттям, любов'ю, а головню що цього ніхто знищити не зможе! Із Всіма які Вас вітають долучуємося і ми з коротким але щирим "СЕРДЕЧНО ДЯКУЄМО!"

Марійка Багрій та стипендіяти/тки з Обера, Місіонес, Аргентина.

.... Наша василіянська духовна Семінарія заявляє для СУА окреме признання і щирю подяку за жертвенну співпрацю у ділі виховання молодого священничого покоління, спонсоруючи всіх наших студентів філософії і теології, а цього року їх 27..... Бажаємо окремих успіхів у многогранних працях Конвенції, рясного благословення від Господа і Пречистої Діви — щоб зорганізована праця СУА увінчалася ясными плодами посеред української громади в

Діти дітям. Наймолодші добродії Стипендійної Акції СУА. Справа: Калина, Уляна, Петро Котенки та Стефан Нортон — (замість дарунків на уродину)

усіх ділянках життя та й до покращання долі й остаточного визволення наших Братів та Сестер із гніту гнобителів. Подивляємо Вашу працю і гратулюємо!

о. Дионісій Ляхович ЧСВВ — Ректор Ігумен Курітіба, Парана, Бразилія

Одержали ми ще багато інших привітів.

Стипендійна Акція СУА до Південної Америки іде успішно. Моя поїздка з Ксенею Гапій до Бразилії та Аргентини зміцнила наші переконання, що вона конечно потрібна. На кожному кроці ми зустрічались із нашими колишніми стипендіятами/тками, які тепер працюють над вихованням молоді — доросту. Інші у шпиталях як адміністраторки шпиталів чи медсестри, та на різних фахах. Заохочували ми тих, які уже професійно працюють, спонсорували учня чи ученицю середньої школи та тим способом дати змогу ще більше молоді осягнути хоча середню чи фахову освіту та відкрити їм двері до кращої майбутности. Помало це переходить у життя. Та з іншого боку ми одержали листа:

"Шановна Пані! Пересилаю чек на суму 200.00 дол. як даток на стипендію молодій дівчині в Бразилії. Була б дуже рада, якщо б могли Ви мені призначити когось поіменно, бо я бажаю заповнити студії молодій людині на декілька років, аж до закінчення. 1984 року, коли я закінчила мої студії докторатом на Мішіганському університеті в Енн Арбор, я одержала від Вас стипендію (зі Стипендійного Фонду Еви Сташкіє) яка дуже допомогла мені в моїй фінансовій ситуації. Дякую — чи Вам, чи тільки у думці я приобіцяла, що в майбутньому віддячуся та допоможу іншим.

Лідія Тарнавська

Щоби допомогти якнайбільше учням та студентам, координація та централізація Стипендійної Акції СУА є необхідна. Ми є в постійнім контакті із особами, які нам рекомендують учнів та студентів. Це звичайно люди в українському шкільництві та займають відповідне становище в громаді країн свого поселення. Вони не тільки рекомендують учнів та студентів, але за них відповідають. Без поручень, посвідок зі школи кожного нового шкільного року та інших наших вимог, ми стипендій не виплачуємо, бо були надужиття. І це стократно доказує, що централізація та координація є необхідними.

Наша сердечна подяка добродіям — спонсорам, бо без таких жертвених осіб ми не могли б ніколи допомогти стільки потребуючим українським учням та студентам в Південній Америці та в Європі. Дякуємо за спонсорування Відділам СУА, поодиноким членкам СУА, добродіям нашого громадянства, які нам довіряють та пересилають стипендії до Стипендійного Фонду СУА для висилки стипендіям — від тих, які складаються на одну стипендію, до дітей, які замість дарунків жертвують гроші щоби допомогти другим дітям учитися, до тих, які опікуються десятками стипендіатів як напр.: Подружжя Микола та Марія Бойчуки, Подружжя Стефан та Володимира Сливоцькі, Подружжя Євген та Мирослава Наливайки, д-р Ірина Гребеняк та інші, та до тих, які анонімно жертвують датки на потреби української студіючої молоді. СПАСИБИ!

Анна Кравчук.
референтка стипендій СУА

ПОЖЕРТВИ НА ФОНД МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ З РІЗНИХ НАГОД

Подружжя **Христина І д-р Андрій Олесюки** з Глендел, Каліфорнія, складають щирю подяку Господеві за **видужання їхнього синочка** і жертвують **1,000.00 дол.** на Фонд Медичної Допомоги хворим дітям в Бразилії.

НА ФОНД МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ХВОРИМ ДІТЯМ В БРАЗІЛІЇ ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять мого мужа **бл.п. Осипа**, складаю 100.00 дол. на Фонд Медичної Допомоги хворим дітям в Бразилії, **Софія Андрушків**

Замість квітів на свіжу могилу **св.п. Галі Боцунь** жертвуємо 20.00 дол. на Фонд Медичної Допомоги у Бразилії. Родині покійної висловлюємо глибоке співчуття, **Марія І Мирон Кузьми**, Веніс — Флоріда.

З НАГОДИ ХХІ КОНВЕНЦІЇ СУА ТА 20-ЛІТТЯ СТИПЕНДІЙНОЇ АКЦІЇ СУА (1967 — 1987)

даємо признання Відділам ПІОНЕРАМ:
28-ий Відділ СУА в Ньюарку, піонер стипендій до Європи
33-ий Відділ СУА з Парми, Огайо, піонер стипендій до Бразилії та перший спонсор Стипендійної Акції СУА

Ці Відділи-піонери не тільки, що приєдналися до нашої акції, але усі ці роки співпрацювали та приєднували спонсорів.

Слідуючим Відділам даємо признання за співпрацю та приєднання спонсорів для Стипендійної Акції СУА:

86-ий Відділ СУА — Ньюарк, Н.Дж.
47-ий Відділ СУА — Рочестер, Н.Й.
49-ий Відділ СУА — Бафало, Н.Й.
29-ий Відділ СУА — Чикаго, Ілл.
93-ий Відділ СУА — Гартфорд, Конн.
70-ий Відділ СУА — Пасаїк, Н.Дж.
11-ий Відділ СУА — Трентон, Н.Дж.
62-ий Відділ СУА — Глен Спей, Н.Й.
83-ий Відділ СУА — Нью Йорк
84-ий Відділ СУА — Чикаго, Ілл.

Анна Кравчук
референтка стипендій СУА

Дня 6 жовтня 1987 року

До
Союзу Українок Америки
Нью-Йорк, США

Високоповажані Пані!

Сердечно дякую за пересилку чеку ч. 7595 на суму 150.00 (сто п'ятдесят) ам. доларів, як допомогу для українських дитячих садочків у Бельгії.

При нагоді повідомляю, що надалі діють п'ять садочків на терені п'ятьох відділів нашого Об'єднання. В місяці листопаді (неділя 8-го) відбудуться в Брюсселі святкування Ювілею Тисячоліття Хрещення України. Діти садочків та шкіл будуть співати дві релігійні пісні, як вклад до загальної програми. Загально в садочках і школах навчається на сьогоднішній рік 40 дітей. Через переобтяження праці з нагоди підготовки святкувань Тисячоліття Хрещення, не маю змоги дістати знімків з початку шкільного року. По святкуваннях постараюся якнайскорше це зробити.

З подякою і щирим привітом

Софія Сидор — голова ОУБ

Exp. Sydor Sophia
rue d'Awans 14
4440 Othée — Belgique

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

Відкритий п'ять днів на тиждень
/крім понеділка і вівторка/
від год. 1 — 5 по пол.

Екзекутива і Адміністрація Українського Музею складає щиру подяку ВШ Паням — членкам Союзу Українок Америки за видатну поміч у розісланні святочних карток. Цю спішну працю виконали членки наступних Відділів:

- 1-ий Відділ — Ева Гарайда, Анна Качарай, Віра Шуль
64-ий Відділ — Володимира Івануса, Євгенія Корчинська, Стефанія Пурій, Олександра Ямрозик
82-ий Відділ — Іванна Клим, Надія Попель
83-ий Відділ — Надія Савчук
119-ий Відділ — Ольга Женецька, Олександра Крумшин, Ірена Моцюк, Любомира Созан

Ще раз дуже дякуємо ВШ Паням, бо їм завдячуємо, що картки розіслано на час.

КУРСИ І ЗАНЯТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

КУРС ВИШИВАННЯ

Вісім занять, на яких початківці можуть навчитися вишивати, а досвідчені вишивальниці — вдосконалити своє уміння вишивати. Курсанти ознайомляться з історією і технікою української вишивки. Курс для дорослих і дітей віком від 10 років. Заняття відбуватимуться щосуботи.

Дата: 17 жовтня - 12 грудня, 1987

Час занять: 1:00 - 3:30 по полудні

Плата за навчання: дорослі - 45 дол., пенсіонери і студенти віком від 16 років - 40 дол., діти від 10 до 16 років - безплатно, члени музею дістають знижку 15%.

КУРС ВИРОБЛЕННЯ ГЕРДАНІВ

Три заняття по дві з половиною години кожне, на яких дорослі і діти від 12 років будуть учитися робити гердани (також зветься "силянки"). Ці традиційні нашійні прикраси з дрібних намистин носять з українськими народними убраннями в різних районах України.

Дата: 14 листопада, 5 і 12 грудня, 1987

Час занять: 1:00 - 3:30 по полудні

Плата за навчання: дорослі - 20 дол., пенсіонери і студенти віком від 16 років - 15 дол., діти від 12-16 років безплатно, члени музею дістають знижку 15%.

ВИГОТОВЛЕННЯ ПРИКРАС НА ЯЛИНКУ

Діти і дорослі матимуть нагоду навчитися робити традиційні прикраси на ялинку з намистин, кольорових стрічок, паперу. Заняття відбуватимуться в суботу і в неділю.

Дати: 5, 12 і 13 грудня, 1987

Час занять: 2:00 - 4:00 по полудні

Плата за одне заняття: дорослі - 4 дол., пенсіонери і студенти від 12 років - 3.50 дол., діти від 7-12 років безплатно, члени - 3.00 дол.

ВАРТІСТЬ МАТЕРІЯЛІВ ВКЛЮЧЕНА В ПЛАТУ ЗА НАВЧАННЯ. СВОЇ ВИРОБИ УЧАСНИКИ МОЖУТЬ ВЗЯТИ ДОДОМУ. В СПРАВІ ІНФОРМАЦІЙ І РЕЄСТРАЦІЇ ТЕЛЕФОНУВАТИ: 212/228-0110. КУРСИ Є ЧАСТКОВО ФІНАНСОВАНІ СТЕЙТОВОЮ РАДОЮ МИСТЕЦТВА.

З НАГОДИ

Українська громада села Глен Спей, Н.Й. вшанувала і привітала з іменинами пароха Української Католицької Церкви св. Володимира о. Юліана Осадцу. З тієї нагоди на гостині, яку підготувала дружина о. пароха пані Стефа, о. Юліан зложив 50.00 дол. на Український Музей.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

по 500.00 дол. — Н.Н. — для вшанування почесної голови СУА Іванин Рожанковської, Н.Н. — для вшанування нової голови СУА Марії Савчак;

300.00 дол. — Текстрон Інк. (в доповненню пожертви Петра Бейжера);

по 100.00 дол. — Микола і Дарія Лебеді, Анна Дубас, д-р Володимир А. і Галина А. Петришини з нагоди 40-ліття священства і громадської праці о. П. Пащака.

35.00 дол. — д-р Олександр Стрільбицький;

по 25.00 дол. — О. Яримович, Остап Гац, Микола Іванишин;

20.00 дол. — Ірина Круцко;

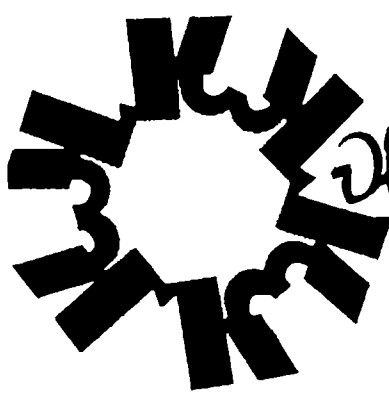
10.00 дол. — Ірина Кашубинська;

5.00 дол. — Богдан і Ізидора Боярські;

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

500.00 дол. — 113-ий Відділ СУА (друга вплата);

100.00 дол. — Галина Гошовська;

КАЛЕЙДОСКОП

Життя

Упорядкувала ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

Україна: Цьогорічну премію Максима Рильського присвячено поетові з Грузії Раумо Гілагаві, за його переклади на грузинську мову творів Лесі Українки та сучасних українських поетів.

Танцювальний ансамбль "Смеречина" з Вишніці, Буковина, здобув медалю за свої виступи в Західній Німеччині, а також одержав грошову винагороду — 20,000 німецьких марок. Усі ці нагороди привіз особисто "Смеречині" проф. Геттінгельського університету проф. Ральф Бредніх, що відвідав недавно Буковину. Проф. Бредніх є головою європейського преміяльного фонду народнього мистецтва.

Видавництво "Карпати" в Україні видало книгу "Квіти Верховини" — це великий том коломийок, що його опрацював Ю. Бойчук. Це одне з найповніших видань коломийок. Пісні ці записано у 80 місцевостях Закарпаття, і книга нараховує 3566 коломийок.

Члени літературно-мистецького гуртка "Западне Поділля" Унадівської восьмирічної школи Вінницької області інсценізували роман Ліни Костенко. В історичному романі Ліни Костенко "Маруся Чурай" змагатимуться на здобуття Шевченківської нагороди.

Канада. На протязі 383-ох років цього року вперше було відкрито вибухову зірку. Відкрив її українець Іван Шелтон, син вінніпезьких лікарів д-р Маліски і д-р Шелтона.

Спостерігаючи зоряне небо в телескопі збудованої на вершині гори в Гіле Торонтським Університетом обсерваторії, Шелтон помітив і сфотографував яскраву зірку, яку можна було помітити оком. Він повідомив про це відкриття Гарвардський Смітсонський центр астрофізики в Кембріджі, а останній сконстатував, що від часу відкриття в 1604 році вибухової зірки німецьким астрономом Кеплером, це було перше відкриття такої зірки. Нововідкриту зірку названо Сьюпернова Шелтон 198 (номер).

США. Каліфорнія — Heelda Crooks, котра має 91 років видряпалась та здобула (climb) Mt. Fuji. Вона здобула гору Whitney у Каліфорнії. Пані Crooks презентує Loma Linda Каліфорнію в 60 річних змаганнях, здобувши гори Fuji. Вона є найстаршою особою, яка здобула вершок гори Mount Whitney 14,495 feet це найвища гора в США. Вона тоді мала 89 років Mount Fuji — Японська найвища гора 12,388. Crooks народилася в Канаді і почала лазити по горах коли мала 40 років і була реконвалесценткою після запалення легенів. Робила це за порадою свого чоловіка лікаря, щоб набути знову сили до життя. Пані Crooks стверджує, що є багато депресії поміж людьми старшого віку і тому треба уміти жити.

Lynne Cox — 30-го місяця переплила Берінгову Протоку між Аляскою і Сибіром. Температура води була 43° F. (зимніша, як у ледівці). Вона плила 2 години і 6 хвилин 2-7 миль у замерзаючій воді і ствердила, що це було її найбільше зусилля у житті.

ЖЕРТВАМ ЧОРНОБИЛЯ

Поміж полями ішла Пречиста.
Колись вони зелені, квітучі були,
А тепер там пустка, сум і жах довкола,
Немає життя, немає краси.

І заплакана Марія гіркими сльозами
І капали сльози святі по землі
І кожна сльозинка зеренцем ставала
Святої вервиці за людські гріхи.

Молилась Марія за провини світу,
Здержувала караючу руку Христа,
Просила за тих, що терплять невинно,
Що є прибиті, як Він до хреста.

Ольга Гриньків

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

В місяці жовтні 1987 р. вплинуло:

у рубриці "Замість квітів і подяк"	1,160.00 дол.
досі вплинуло	77,424.00 дол.
Разом:	78,584.00 дол.

Замість квітів на домовину **бл.п. Софії Онуфрик**, основиці нашого Відділу, складаємо **235.00 дол. на Фонд ім Олени Лотоцької**. Родині висловлюємо глибокі співчуття. Пожертви склали членки 46-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Рочестер, Н.Й.: **50.00 дол.:** Ірма Пилишенко; **по 25.00 дол.:** Уляна Баб'юк, Ізабелла Омецінська, Стефанія Вовкович; **по 20.00 дол.:** Таня Баб'юк, Тамара Гурін, Слава Коба, Люба Шмігель, Марта Шмігель; **10.00 дол.:** Оксана Шевчин.

Уляна Баб'юк, фінансова референтка

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Софії Онуфрик** приятелі та знайомі з Морріс Каунті дарують на фонд ім. О. Лотоцької **310.00 дол.**, а синові Зеновію з дружиною Іреною і дітьми висловлюємо щирі співчуття. Пожертви зложили: **по 50.00 дол.:** Ярослава і Ярослав Мулики, д-р Іван і Вірджинія Пелехи; **35.00 дол.:** Володимир і д-р Люба Дзінґали; **30.00 дол.:** Борис і Уляна Глинські; **по 25.00 дол.:** д-р Володимир і Джойс Базюки, Олег і Марта Білінські, Володар і Марта Лиски, Лідія і Любомир Тараньки; **20.00 дол.:** дир. Михайло і Емілія Цяпки.

Збірку перевела Марта Лиско

У світлу пам'ять **покійної Софії Онуфрик**, відомої діячки Союзу Українок Америки та інших громадських організацій, **членки 47-го Відділу СУА у Рочестер, Н. Й.** та приятелі жертвували на фонд СУА ім. Олени Лотоцької дол. 515.00, як нев'янучий вінок на свіжу могилу.

Одинокому синові п. Зенонові з дружиною та родині шлемо вислови глибокого співчуття, та запевнення, що будемо її згадувати за любов і приязнь, яку Покійна виявила нашій організації й усім, які її знали. Нехай світла пам'ять про неї залишиться серед нас!

Пожертви склали: **100.00 дол.:** Марія і Омелян Омецінські; **по 50.00 дол.:** Юрій Кузів, Агафія Пастущин (членка бувшого 6-го Відділу СУА, Рочестер), Ірма і Мірко Пилишенки; **25.00 дол.:** Михайло і Катерина Ляльки; **по 20.00 дол.:** Марія Крижанівська, Ольга, Галя і Юрій Малаховські, Марія Холєвчук; **по 10.00 дол.:** Марія і Степан Грицеляки, Мелянія і Роман Дмитрів-Боднар, Люба і Роман Домбчевські, Марія Залітач, Володимир і Ярослава Залези, Анна Капітан, Євгенія Кольцьо, Іван і Марія Крамарчуки, Ярослава Кушнір, Іванна і Мирослав Мартинці, д-р Зенон і Ірина Михайлюки, Ірина і Мирон Руснаки, Анастасія Смерчинська, Богдан і Ліда Хомяки; **по 5.00 дол.:** Ольга і Степан Ганушевські, Олена і Харитон Довгалюки, Ольга Костюк, Стефанія Лаба, Михайлина і Дмитро Пилипці, Ірина і Василь Семанюки, Ірина Шмігель. **Разом: 515 дол.**

Марія Крамарчук, пресова референтка

КОНКУРС НА СТИПЕНДІЮ

з фонду СУА ім. Еви Сташків

ПРОГОЛОШЕННЯ

Союз Українок Америки проголошує сьомий Конкурс на приділення стипендій з повищого фонду в наступних категоріях:

1. На студії української мови для абсолювентів журналістики, мовознавства, бібліотекарства і музейництва, які планують використати знання української мови у професійній праці.

2. На студії для досягнення докторату в ділянках українознавства або порівняльних дослідів у ділянках літератури, історії, соціології, музикології і т.п., після цього коли університет апробує тему.

3. Допомога у виданні наукової праці з ділянки українознавства, прийнятої до публікації авторитетним видавцем.

Висоту стипендій вирішує комісія у кожному випадку. Кваліфікованими кандидатами на стипендії є членки СУА, які вступили до організації принаймні один рік перед внесенням подання про стипендію.

Реченець внесення подання про стипендію
1-го березня 1988 р.

Стипендії у першій і другій каденціях будуть призначені на студії в американських і канадських університетах.

У листі необхідно подати на котру категорію стипендії кандидат хоче внести подання.

Про інформації слід звертатися на адресу:

**Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Eva Stashkiw Scholarship Fund
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003**

*Метрополітальний Комітет Нью Йорку для відзначення
Тисячоліття Християнства в Україні*

Жовтень 1987 року.

ДОРОГІ УКРАЇНЦІ!

З ціллю якнайширшого розповсюдження інформацій про святкування 1000-ліття Християнства в Україні, Комісія Зовнішніх Зв'язків Метрополітального Комітету Нью Йорку, у своїй програмі включила та виготовила ПРОЕКТ ОГОЛОШЕНЬ НА ТАБЛИЦЯХ — BILLBOARDS.

В цьому почині ми одержали благословення та співпрацю Владик Української Католицької Церкви, Митрополита Стефана Сулика і Єпископа Василя Г. Лостена. Письма в цій справі пішли до Владик Української Православної Церкви, Митрополита Мстислава та Єпископа Антонія як також до Владик Іннокентія Лотоцького та Роберта Москаля У.К.Ц. Цей проєкт є виготовлений в порозумінні з Краєвим Комітетом Тисячоліття.

Цим листом ми запрошуємо Вас долучитися до наступної акції:

1. У місяці квітні або червні 1988 року впродовж 30-ти днів у 25-ти центрах ЗСА розмістити по 20 таблиць з оголошенням. Значить в час одного місяця виднітиме разом 500, або більше, однакових оголошень повідомляючи приблизно 150 мільйонів людей про святкування 1000-ліття Християнства в Україні.

2. В прилозі копія рисунку оголошення, праця мисткині Люби Мазяр. Дійсна величина оголошення 22.6×10.4 стопи, національні синьо-жовті кольори, вечорами більшість таблиць будуть освічені.

3. КОШТ ОДНОЇ ТАБЛИЦІ-ОГОЛОШЕННЯ... 250.00 доларів, обрахования на підставі 500 таблиць включає: Мистецьке приготування до друку в кольорах, друкування, доставка до вмонтовання оголошень на таблицях, винайм таблиць на один місяць на умовах цін — NON PROFIT ORGANIZATION RATES як теж включає адміністративні видатки.

4. Гуртовим замовленням таблиць, друкуванням, доставкою оголошень до відповідних компаній власників таблиць у побажаних місцевостях займатиметься фірма — Creamer, Dickson, Basford, Inc. of Pittsburgh.

Центри-міста в околицях яких бажаємо мати оголошення подамо ми, але з огляду на те, що винайматимемо таблиці по знижених цінах NON PROFIT ORGANIZATION RATES — наші оголошення будуть вмонтовані на тих таблицях, які в той час будуть вільні.

Справа пильна, треба якнайскорше приступити до друкування оголошень тому необхідним є знати чи Ваша Організація замовить одну чи більше таблиць для Вашої околиці. Також треба брати під увагу місцевості де не живуть українці, але де є великі скупчення туристів як: Йосиміті Парк Елловстон, Дисніленд, і т.д.

За проєкт оголошень відповідальною є п-н Варка Бачинська, член Комісії Зовнішніх Зв'язків, всі справи пов'язані з цим проєктом просимо посилати на адресу: Attn. V. Bachynsky, N.Y. Metropolitan Millennium Comm., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

Очікуємо Вашого замовлення перед 1-им грудня 1987 року.

З надією, що нашу пропозицію прийме позитивно і будете співпрацювати з нами у розповсюдженні інформацій про святкування 1000-ліття Християнства в Україні.

Залишаємося з пошаною до Вас,

Варка Бачинська адв. Роман Гуглевич
член Комісії голова Комітету

Глава Рубль
голова Комісії

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XLIV

NOVEMBER 1987

Editor: Marta Baczynsky

ROSALIE POLCHE

"THE RIGHT TO BE PROUD"

(Address delivered at XXI Convention, 1987)

As an American by birth, and equally proud of my Ukrainian heritage, I feel privileged to be a member of this panel and to be able to share with all of you my feelings of patriotism for the country in which I was born, and for Ukraine.

My parents, in their pursuit of freedom and economic security, came to these shores during the early wave of immigrants in 1912. The comedian Sam Levenson once said: "When my immigrant father came over from the old country, he found out 3 things:

- (1) that the streets were not paved with gold;
- (2) that most of the streets were not even paved;
- (3) that he had to pave them."

This was also true of our Ukrainian pioneers for the road before them was a rocky one.

As a child, my parents instilled in me their love for Ukraine and made me aware of the trials and tribulations of Taras Shevchenko, Ivan Franko, and Lesya Ukrainka. All this I absorbed while learning other cultures.

I believe that every Ukrainian American has an inherited responsibility to preserve his or her ethnic identity. Thus, as a teenager, I became actively engaged in the activities of the Ukrainian Civic Center, an organization of young girls of Ukrainian parentage which met at the International Institute of the local YWCA in New York City. As the name implies, the International Institute catered to many ethnic groups and the UCC planned programs such as our traditional "Sviat Vechir" and "Sviachene."

I also became a member of the Ukrainian Youth League of North America, a group of men and women of Ukrainian descent from a cross-section of the country. It was our aim to educate the public through cultural programs that we were able to preserve our forefathers' customs and traditions and, at the same time, serve our communities with the enthusiasm and vigor of true Americans.

As the years progressed, the one organization I especially wanted to join was the Ukrainian National Women's League of America, mainly because of my mother who was a pioneer member. She was my role model and her reports of the work the organization was doing inspired me greatly.

The Ukrainian National Women's League of America, a wholly independent woman's organization, is endowed with a firm base of established ideals and values which appealed to me. Coupled with creativity, leadership, tenacity, and flexibility, these characteristics have allowed the UNWLA to consistently step forward. A pioneer on both international and local levels in providing financial assistance, scholarships, medical aid, and social services, their endeavors have made their mark in various parts of the world.

In existence for more than 60 years, much has been achieved in these and other areas of concern, but there is still more to be done as I found in my recent trip to Ukraine. How proud and sad I felt at the moment I placed my flowers at the gravesite of Taras Shevchenko to the strains of his famous "Testament" coming over the sound system. Vivid memories of my childhood and all that I had learned about the great Bard came to mind.

In my visits to Ternopil and Kiev, I especially noted the intense russification and suppression of all that is Ukrainian. The number of hours devoted to the teaching of Russian in the educational institution from primary schools to university levels are steadily increasing. Their intention is to indoctrinate the pupils to read Russian literature and to promote the publication of scientific works in Russian. The Ukrainian language has been relegated to a secondary status and eventually to eradication. Since language is a strong national identity, I would urge those who do not know Ukrainian to learn the language no matter what your age bracket, and to foster the study of our language. By all means, encour-

DIRECTIONS FOR UNWLA

THE NEXT THREE YEARS.

(Address delivered by Mrs. Maria Savchak, President of UNWLA at the October 24, 1987 meeting of the National Board of UNWLA).

This is the first post-convention meeting, hence it is necessary to formulate a plan of action for our organization for this term, which is for the next three years. The direction of our plan is to assume what was given to us by the Convention through the passage of resolutions, those of general concern and those slated toward particular chairmanships.

The Convention underlined the fact that women have great strength and are a serious influence on events of historical significance when their actions are directed through organizations. *Therefore the call went out to Ukrainian women to join the work of UNWLA.* It was decided that during this term, each October will be a month of an intensive membership drive.

We are all aware that the *fundamental strength of any organization lies in its membership.* If the organization is working to realize its goals and secure its future, it must have a continued influx of new members.

Our chairmanships operate with various results — some are successful, others less so. *At this time one of the most important jobs belongs to the membership chairmanships.* The ranks of UNWLA are increasing, but at a rather slow rate and that must be changed.

What is the reason for this slow increase? I feel *there is little understanding for the work of the membership chairmanship, therefore we all must chip in to help.*

It is my opinion that the membership chairmen on all three levels (national, regional and local) should have a vigorous cooperative relationship with the press chairmen. With their help *the organization and its work should be advertised continually in the press — in the general Ukrainian press and in OUR LIFE.* Each successful event, each Branch initiative should be used as a means of attracting new members. *All events should be held on the highest possible level — cultural, educational — excellence brings admiration and respect to the organizers.*

When we examine the past record of our organization, we see that our achievements were hardly mundane — *the development of the Ukrainian Museum and our continuous care for its growth; our wide net of activities which encompass the scholarship and social welfare actions; our efforts in the field of public relations; within a span of six years the organization of two very successful conferences "Ukrainian Woman in Two Worlds"; publishing activities, the most prominent of which is the 44-year history of the publication of OUR LIFE, the only Ukrainian women's magazine in the United States, and a source of pride to our members. Why not, then take into account just these few accomplishments (and there are many more) and use them to advertise our organization to get new membership.*

Cont. "THE RIGHT TO BE PROUD"

age the enrollment of your children, grandchildren and great-grandchildren in the pre-schools established by the UNWLA and give them the pride of knowing another language.

The Ukrainian Museum in New York City also merits everyone's support for the preservation of our priceless heritage. The Museum continuously draws visitors from all over the world through well publicized articles in the news media; and if we are to continue in perpetuating our historical past, we must give our Museum the financial and moral support it rightly deserves. Fund raising events for the benefit of the Ukrainian Museum in New York are of great importance and we urge you to consider such events.

The UNWLA's involvement with the National Council of Women/USA, and the General Federation of Women's Clubs, has provided our organization with the opportunity to tell the different member organizations

about the plight of our Ukrainian people — as our own "unforgettable" holocaust — the 1932-33 Great Famine in Ukraine — and the more recent nuclear disaster in Chernobyl. We must never let the World forget the hardships endured by Ukrainians. If we expect to grow as other ethnic groups have and maintain a presence within the American scene, it is our responsibility to be actively involved, to act in numbers and have our voices heard in the halls of Congress — for in numbers there is power!

My membership in the Ukrainian National Women's League of America has not only given me lifelong friendships but a vast learning experience. In fact, I have the best of two worlds — for not only am I a good American but a better Ukrainian as well.

I am glad for the decision made by my parents to come to this great country where freedom of speech is enjoyed by all. I know, I am not alone in feeling "the right to be proud."

The Ukrainian Community all over the world will shortly celebrate *1000 years of Christianity in Ukraine*. UNWLA has planned several projects with which to commemorate this auspicious observance. It was decided to give *financial support to Dr. Sofia Senyk to help her publish "The History of The Ukrainian Church" in English; to support the Ukrainian Museum in the preparation and the mounting of the exhibitions — Ukrainian icons, and modern Ukrainian religious paintings, as well as to help with the publication of supporting catalogues*. Unfortunately, the New York Council on the Arts did not honor the Museum's grant proposal for these projects.

All Branches of UNWLA, those with new members as well as newly formed Branches can all join in and participate in these projects. *Shouldn't these programs serve as encouragement to Ukrainian women to join the ranks of our organization and in this structured group celebrate this unprecedented historical occasion.*

A second, very important resolution of the XXI Convention is the *upholding of all the resolutions of the previous conventions*, as well as upholding the decision of the National Board that *Branches are responsible for the 100 percent membership subscription of OUR LIFE*. Shouldn't we be proud of the fact that we have a magazine of such longevity?

Recently I was present at the semi-annual meeting of the Board of the National Council of Women of the United States, which sporadically publishes a bulletin of activities. President of the National Council, Mrs. Betti Salzman, while introducing me to the Board members said, that I head an organization which founded a small, but beautiful museum and which publishes, consistently, for a period of 44 years its own magazine. She presented our organization as one which does not spare effort nor money to preserve its image and prestige. I, with a gracious smile of thanks, thought to myself, "If only you ladies knew how much trouble we have with our beautiful magazine, financing it, publishing it, and mainly convincing our members that subscribing to it is

a directive of our By-Laws." I am sure that the members of the Board of the National Council of Women could not possibly conceive of the fact that among our UNWLA members there are those, who for one reason or another, do not subscribe to the magazine. For the National Council of Women, whether their news bulletin is published or not, is not a matter of great concern. American women have a great many publications. But, for us, that is a different matter.....

I would like to focus attention on one more important matter which was unanimously accepted by the delegates of the XXI Convention, and that is that *Branches should only support causes which UNWLA offers as part of its overall program, concurrent with Convention resolutions and approved by the National Board*. The financial reorganization of UNWLA has been in progress for over 14 years. Great strides forward have been made in that time, yet from reports it is evident that Branches often support projects which have no ties to our organization.

At this point I turn to the presidents of the Regional Councils and admonish you that your responsibility is to see that the programs of our organization are carried out. You are the executive arm of the National Board.

Rumors were circulating that there is no contact between the Executive Board and the Branches. To remedy that, members of the Board decided to go into the "field", so to speak, mainly to visit Branches on their anniversaries, or simply when invited, to establish a rapport and exchange of ideas. Branches which are located far from UNWLA centers will not be forgotten, and the Board will be in constant contact with them.

If and when at the end of this term we can boast of a *10 percent membership increase, a 100 percent membership subscription to OUR LIFE*, and when the *goals of our organization assume primary place in our work*, then with a clear conscience we can come to the next convention and say that *our job met with a crowning success*.
(Free translation from Ukrainian)

SCHOLARSHIP COMPETITION

The Ukrainian National Women's League of America announces the Competition for the granting of scholarships from the **Eva Stashkiw Scholarship Fund** in the following categories:

1. in the study of the Ukrainian language for graduates of journalism, languages, library science and museum science. Individuals applying in this category must show they plan to utilize their knowledge of the Ukrainian language in their professional work;
2. in the course of obtaining a doctorate in the various fields of Ukrainian studies, as well as comparative studies in literature, history, sociology, music, etc., and only after the subject matter has received university approval;
3. as an aid in the publishing of a scholarly work in the field of Ukrainian studies which has been accepted by a publisher.

The amount of the scholarship will be determined by the judging committee on an individual basis.

Only members of UNWLA who have joined the organization at least one year prior to submitting their entry in this competition will qualify as candidates for the scholarship.

Deadline for entries is March 1, 1988.

In the first and second category, scholarships will be granted for studies in accredited American or Canadian universities.

In the letter of introduction please specify which category the applicant is entering.

For further information please contact:

**Ukrainian National Women's League of America
Eva Stashkiw Scholarship Fund
108 Second Avenue
New York, NY 10003**

RESOLUTIONS PASSED BY THE NATIONAL BOARD OF UNWLA, OCTOBER 24-25, 1987.

The implementation of the resolutions passed by the XXI Convention of the Ukrainian National Women's League of America — that is the current task of our organization.

Concurrent with the Convention confirmation that women in organizations have the strength and power to influence events of historical significance, a welcome is extended to Ukrainian women to join in the work of UNWLA.

To realize these tasks, it was decided:

1. To engage all efforts to increase the membership of existing Branches; to create new Branches; to form Branches in communities distant from Ukrainian centers, to encourage membership of members-at-large; to open communication with non-active Branches; to take advantage of UNWLA's membership in the National and International Council of Women.

2. In the field of culture and education to work as prescribed by the resolutions of the XXI Convention.

3. To create interest in folk art, organize special groups within Branches for that purpose.

4. Organize more pre-school classes for children. Investigate the possibilities of organizing day-care centers. Undertake a program to inform the younger generation of Ukrainians about the history and the present status of Ukraine and its people.

5. Continue the program of the Welfare Committee. Develop a program to aid senior Ukrainians who live in the U.S.

6. Continue the current scholarship program and introduce it in other countries.

7. Pay particular attention to the needs of OUR LIFE magazine during the entire term.

8. To provide financial aid and wipe out the deficit within the budget of OUR LIFE:

- a) hold lotteries to support the Press Fund;
- b) encourage sponsors to fund a page in OUR LIFE — \$250.00 per page;
- c) encourage the use of the publication for various announcements, such as birthday congratulations, etc.;
- d) send fundraising lists to Branches to facilitate raising of money for the Press Fund.

9. Continue to print diaries of Regional Councils on the pages of OUR LIFE. Within Branches, the activities should be recorded to individual chairmanships. Take advantage of the press by using it to inform the public about the work of UNWLA, which also helps in encouraging new membership.

10. Regional Councils will evaluate the work of its Branches during this term and will recommend one Branch from each Region for the awards at the next UNWLA Convention. Branches not part of any Region will be evaluated by the Executive Committee of UNWLA. The criteria used for the awards will be established by the Executive Committee and sent to all the Branches.

11. Members of the National Board will support the activities of the National Millennium Committee in widely distributing information about the 1000 years of Christianity in Ukraine.

12. The National Board credits the following:

- The Convention Committee and the Publications Committee of the XXI Convention of UNWLA for their successful accomplishment of designated tasks;
- Regional Council of New Jersey for bringing to order and caring for the Ukrainian section at the Museum of Immigration;
- Regional Council of Detroit for purchasing a building for the organization.

For the Resolution Committee: Olha Hnateyko, Orysia Lonchyna, Maria Kramarchuk, Maria Nawarynsky, Irene Czajkiwsky.

ДО ВІДДІЛІВ:

Якщо Відділи, вирівнюючи свої фінансові заборговання перед Головною Управою СУА, включають також гроші на передплату журналу "Наше Життя", просимо **подавати списки, для кого передплати призначені.**

Під час року, по Відділах заходять різні зміни в складі членства, про що ми не можемо знати, якщо не одержимо списка.

Пересилаючи гроші для розміщення в "Нашому Житті" з призначенням на різні подяки, повідомлен-

ня чи для рубрики "Замість квітів", просимо прізвища писати виразно, найкраще друком, в обох мовах.

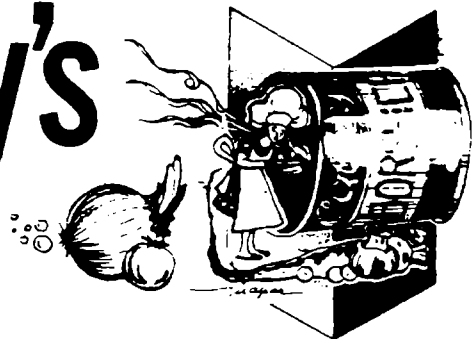
Читачів журналу "Наше Життя", які не складають його в річники, просимо, якщо можливо, присилати нам журнали за місяці: квітень — ч. 4, 1987, та липень-серпень ч. 7 1987.

Якщо одержуєте по два числа журналу "Наше Життя", просимо нас про це повідомити.

Кожна зміна адреси коштує 1.00 доляра.

Адміністрація "Нашого Життя"

COOKY'S CORNER

CRANBERRY BREAD

One of the most understated berry in its fresh, natural and most delicious form is the cranberry. Currently, in the Fall, it is available in most supermarkets and green grocers. High in vitamin C, the little red cranberry is a wonderfully applicable berry to cooking (and we all know it is a condiment to support the Thanksgiving turkey), and to baking. The Cranberry Bread is just one example of the versatile applications of the little red berry.

INGREDIENTS.

2 cups flour
2 level teaspoons baking powder
¼ teaspoon salt
¾ cups sugar
4 tablespoons butter, cut into pieces
1 tablespoon orange zest
½ tablespoon lemon zest

1 egg
½ cup fresh squeezed orange juice (or frozen)
¼ cup water
2 cups cranberries
1 cup chopped pecans or walnuts
1 tablespoon light cream

METHOD

1. Butter a 9" x 5" pan and line with wax paper; butter the paper. Preheat the oven to 350.
2. Mix flour, baking powder and salt. Add butter and mix. Add sugar, orange and lemon zest and mix to blend.
3. Beat the egg until yellow/white. Add orange juice.
4. Add to flour mixture until wet. Add cranberries and stir **gently** until all is mixed well. Do not break cranberries.

5. Pour batter into prepared pan. Brush the light cream over the top of the batter. (Sugar can be sprinkled on top — 1 to 2 tablespoons).

6. Bake for 1 hour. Top should be crusty brown. When tested in the center, toothpick should be clean.

(Every oven bakes at a different temperature. 350° for one oven is 375° for another, and 325° for still another. It is important to know the individual characteristics of one's oven and adjust accordingly.)

7. When ready, remove bread from the oven and cool for ½ hour. Invert onto a cooling rack, peel off wax paper and let cool completely. Set aside, wrapped tightly or sealed, for two to three nights for best results.

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Щоби позбутися запаху капусти як вариться, вкинути цілий волоський горіх у кип'ячу воду.

Поживу, що має гострий запах, як квашена капуста, риба тощо, необхідно щільно прикрити, коли ставите її в холодильник.

Медяник має ліпший смак, якщо постоїть якийсь час у накритій посудині на холоді.

Сушені овочі, а також горох чи фасоль скорше розмокнуть в гарячій воді, ніж холодній.

До тіста на корж (т.зв. "пай") добре додати до води ложечку оцту. Тісто буде легке.

Зварені буряки нехай постоять кілька хвилин у зимній воді. Тоді легко обібрати лущинку.

Коли росіл чи підлива пересолені, вкинути кілька кусків сиріої бараболі і нехай вариться кілька хвилин.

Ці поради зібрала Ева Грицик з Пенсильванії

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Вибачення — це секрет здоров'я. Немає легкої дороги до вибачення — це є душевна операція, вирізання з минулого якби частини рака, який не повинен там бути.

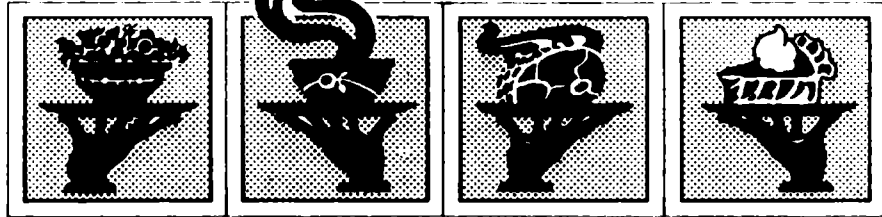
Нагода дзвонить тільки раз, але спокуса постійно порушує цей дзвін. Є країна життя і є країна смерті, а між ними є міст любови.

Ціллю релігії не повинно бути тільки бажання дістатись до неба, але принесення неба на землю.

подала Х. Навроцька

наше харчування

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

Зближається празник Різдва Христового, а з ним підготовка традиційних Свят-вечірних страв. Усі знаємо, що повинно бути 12 страв і видається, що це дуже багато і важко їх приготувати. Попробуємо їх вичислити: кутя, риба студжена, риба смажена або селедець, борщ з ушками, вареники з бараболю, вареники з капустою, пісні голубці, сушеня, колач, дрібні тістечка, маківник, медяник. І вже є 12 страв.

Приписи на колач і крухе тісто на пиріжки були подані в листопадовому числі "Нашого Життя" 1985 р., а на дрібні тістечка в листопадовому числі 1986 р.

Нижче подаємо дещо іншого:

ОСЕЛЕДЦІ ПО-ВОЛИНСЬКОМУ

- 6 половинок товстих оселедців [т.зв. шмальцові]
- 3 великі цибулі
- ¼ горнятка олії
- ½ 14-унцової фляшки "кетчеп" [соус із томатів]

На розігріту олію положити цибулю, порізану в грубші кружальця. Можна додати кілька зерен чорного перцю і 1 лавровий листок. Тушкувати, щоби цибуля зм'якла. Додати "кетчеп".

Як зовсім простигне, залити порізані в одноінчові куски оселедці. Добре приготувати день наперед, щоби набрало смаку.

ПІСНІ ГОЛУБЦІ З ГРЕЧАНОЇ КАШІ

- 1 головка капусти
- 2 горнятка гречаної каші
- 4 горнятка води
- 12 унцій свіжих печериць
- 1-2 сухих грибів або коробка (¾-унц.) дрібно порізаних грибків. Можна купити під назвою "genuine imported mushrooms"
- 1 кістка (4 унц.) масла або маргарини — розділити на три частини
- 3 цибулі
- сіль і перець до смаку

Спарити капусту і відділити листки.

Дрібно нарізані печериці тушкувати на 1/3 кістки масла без води. Сухі грибки варити, поки зм'якнуть і дрібно порізати. Дрібно нарізану цибулю висмажити на 1/3 частині масла.

Кашу всипати на кип'ячу воду, до якої дати 1/3 частину масла і сіль. Варити доки вода не "всякне". (5 хвилин). Кашу вимішати добре з грибами, печерицями і цибулею, дати соли і перцю до смаку, завивати голубці і випікати в печі на 350° 1 годину. Треба підлити водою і 1 ложкою оцту.

МАКІВНИК

- 4 1/2 горнятка борошна (муки)
- 1/3 горнятка цукру
- 1/2 ложечки соли
- 2 малі конверти сухих дріжджей
- 3/4 горнятка молока
- 1/2 горнятка води
- 1 горнятко масла або маргарини
- 3 жовтки (кімнатної температури)

У великій мисці змішати 1 і 1/2 горн. борошна з цукром, сіллю і дріжджами. Загріти молоко з водою і маслом або маргариною, щоби масло розпустилося. Влити до борошна з дріжджами і збивати електричною мішалкою на високу швидкість 2 хвилини, додавати по одному жовткові і збивати далі ще 2 хвилини. Додати потроху борошна і місити. Тісто має бути густе. Щільно накрити миску алюмінійовим папером і вставити до холодильника на 4 години.

Винявши тісто з холодильника, виложити на посипану борошном стільницю, розділити на 2 частини і розкачати доволі тонко. Смарувати прирядженим маком, завинути, покласти на добре натощений лист, накрити полотном і залишити в теплом місці, щоби росло 1 годину.

Тоді посмарувати розколюченим яйцем і пекти в печі, нагрітій до 375° 30-40 хвилин, щоби зрум'янилося.

ПРИРЯДЖЕНИЙ МАК

- 3 — 12 1/2 унцові баньки прирядженого маку (solo poppy filling)
- 1 горнятко білих родзинок
- 1/2 горнятка порізаних горхів
- 1 білок

Добре вимішати і смарувати тісто.

На Різдво майже до традиції належить

ГОРІХОВИЙ ТОРТ

- 12 яєць
- 1 1/2 горнятка цукру
- 2 горнятка горхів
- 2 ложки тертої булки
- 2 ложки меленої кави (не порошкової)
- сік з цитрини

Змолоти горіхи. Електричною мішалкою вбити жовтка з цукром. Вбити піну з білків і додавати до жовтків на череміну з горіхами, кавою і тертою булкою. Накінці сік з цитрини. Пекти два коржі в 10-інчовій формі.

Зимні коржі розрізати і перекладати кавовою масою.

КАВОВА МАСА

- 1 1/2 коробки солодкого битого масла (whipped butter)
- 4 ложечки порошкової кави розпустити в 1/4 горнятка води
- 3 жовтки
- 5 ложок цукрової мучки

Масло кімнатної температури вбити з цукром на крем, додати по одному жовтку і цукор і потроху вливати зимну каву. Добре вбити.

По середині між переложеними коржами дати порічкову або вишневу галяретку, якою теж посмарувати торт під склицю.

Склиця з шоколяду подана в "Нашому Житті" ч. 5/87 при шоколядовому торті.

ДВАДЦЯТИЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ 92-го ВІДДІЛУ СУА В МЕНВІЛ, Н.ДЖ.

В неділю 22-го березня 1987 року, 92-ий Відділ СУА святково відзначив 20-ліття свого існування.

Ювілейний бенкет відбувся в Голідей Інн в Бріджвотер, Нью-Джерсі, з великою присутністю видатних гостей і представників різних організацій.

Свято розпочато відспіванням гімну СУА. Голова Окружної Управи СУА в Нью-Джерсі, Ольга Тритяк привітала наш Відділ і гостей. Вона підкреслила досягнення 92-го Відділу в різних ділянках та передала привіт від Головної Управи СУА. Після того, довголітня голова 92-го Відділу Татяна Рішко в обширній доповіді ілюстрованій прозірками, дала повний образ всесторонньої праці членок на протязі двадцятилітнього існування Відділу (1967-1987).

Протягом 20-літньої праці Відділ очолювали: Марія Пілат — (перша голова) 1967 р. (один рік); Параскевія Матіїв — 1968 р. (один рік); Стефанія Гаврилук 1969-1972 (чотири роки); Татяна Рішко — 1973-1978 (6 літ); Прися Яцук 1979-1980 (два роки); Татяна Рішко 1981-1987 (сім літ).

зі своїм чоловіком д-ром Денисом Стаховим в Менвіл Лайбрері в 1986 році.

Мистецькі виставки були також улаштовані у Мері Джекопс Меморіал Лайбрері, Роккі Гілл, Нью-Джерсі в роках: 1985 і 1986 а також в Гільсборо Лайбрері в 1986 році, де пані Дарія Самотулка з нагоди Різдва і Великодня підбрала відповідні експонати з власної колекції.

Відділ опікується світличкою при Українській Католицькій Церкві св. Архистратига Михаїла, а виховницею вчителькою є панна Марта Самотулка. При церкві існує також українська суботня школа, де вчительками є наші членки Дарія Самотулка і Анна Васько.

В грудні 1984 року Т. Рішко зорганізувала панель на тему "Світличка і наші діти", який відбувся в Голідей Інн у Сомервіл, Н.Дж. Панель провадила Надя Нинка. Учасники панелю виголосили цікаві доповіді. Д-р Іван Головінський мав доповідь: "інтелектуальний розвиток у шкільному віці", Соня Слободян — "Програма в садочках", Надія Пилипи-

Головний стіл під час 20-літнього ювілею 92-го Відділу СУА. Зліва: Дарія Самотулка — секретарка і ведуча програмою, Ольга Тритяк — голова Окружної Управи Нью Джерсі, Татяна Рішко — голова Відділу, о. Павло Лабінський з дружиною Вірою, Ірена Левицька — засновниця 92-го Відділу, проф. Роман Левицький

Main table during the 20th anniversary celebration of Branch #92 of UNWLA.

У жовтні 1977 року Відділ святково відсвяткував 10-ліття свого існування. В тім самім році став одним з перших меценатів Українського Музею в Нью-Йорку, а в 1986 році переслав 1,000.00 доларів на Фонд Будови Музею. До Музейної крамнички подаровано дрібні дарунки, а також закуплено цеголки на підтримку Музею.

Важливою подією в житті української громади міста Менвіл і околиці є святкування 22-го січня, Дня Української Незалежності. За почином Присі Яцук, це свято відзначається від 1981 року щорічно у місті Менвіл.

Мистецькі виставки для Відділу започаткувала Стефанія Гаврилук у публічній бібліотеці міста Менвіл. Заходом нашої членки Мирослави Стахів надзвичайно цікаві мистецькі виставки були підготовані в місті Менвіл і околиці. Вона вживала експонати власноручно виконані, які все викликали велике захоплення глядачів.

На окрему увагу заслуговувала документальна виставка зв'язана з роковинами 22-го січня, свята незалежності Української Держави, яку влаштовували Мирослава Стахів

шин-Літепло — "Метода Марії Монтесорі й практичне застосування її в світличках", Лідія Крушельницька — "Українська мова в практиці", Олексій Шевченко — "Підготовчі класи українських шкіл". Виховники мали нагоду почути про цікаві методи навчання й оглянути матеріали пристосовані до праці в світличці.

Харитативна діяльність Відділу проявлялася в громаді, а також поза межами Сполучених Штатів Америки. Членки переводили збірки для зібрання фондів на різні акції.

Численні пачки з одягом вислано до Бразилії, Югославії, Польщі і на Україну. На Україну вислано спеціальне крисло для хлопця-каліки.

Відділ оплачує чотирилітні студії одному українському студентові в Бразилії, на суму 1,000.00 доларів.

Спільно зі сусідніми Відділами СУА — 4-им, 65-им і 100-им наш 92-ий Відділ організував імпрезу "Українці українському студентові", щоб придбати фонд на Стипендійну Акцію СУА. В імпрезі взяли участь референтка стипендій при Головній Управі СУА — Анна Кравчук, Ксеня Гапій і

інж. Петро Бокало, щоб поділитися вражіннями з їх подорожі до Бразилії і показати прозирки з життя української громади в Бразилії.

На сходинах для членок, а також і для гостей були виголошені цікаві доповіді на різні теми. Мгр. Дора Рак мала доповідь "Статут СУА і парламентарне право" і цікаве справоздання зі своєї подорожі на Жіночу Конференцію в Найробі.

Багато надзвичайно цікавих доповідей часто ілюстрованих прозирками завдячуємо д-ру Денисові і Мирославі Стаховим.

Для членок і громадянства впродовж чотирьох років уряджувано традиційний Святвечір, який завжди переходив з великим успіхом. Відділ улаштував також осінні забави, поїздку до Гантеру, Верховину, на імпрези до Нью-Йорку, до Українського Музею а також на українські фестивалі.

Про імпрези Відділу були друквані дописи в українській і американській пресі.

Для здобуття фондів членки колядували, організували лотерію, забави і базари. Господарські референтки приготувляли перекуску на імпрези і сходуни.

Членки 92-го Відділу співпрацюють з іншими Відділами СУА і виконують свої завдання супроти Окружної Управи і Централі СУА. Всі членки змагають до того, щоб Відділ був активний і продовжував свою працю на майбутнє.

Під час головної частини програми зворушливий спомин висловила засновниця 92-го Відділу в Менвіл, Ірена Левицька, колишня голова Округу СУА, Нью-Джерзі.

Від Стейтової Ради УККА вітала Відділ мгр. Дора Рак. Вона передала признання за успішну і добровільну працю членкам цього нечисленного Відділу.

Організацію "Оборони Лемківщини" репрезентував пан Любомир Пех. Також були членки сестрицтва з парафії Українських Католицьких Церков Святого Архистратига Ми-

хаїла в Менвіл, Нью Джерзі і Різдва Пресвятої Богородиці в Нью-Джерзі.

У святкуванні нашого Відділу взяли участь численні голлови і членки Відділів СУА: 4-ий, 24-ий, 28-ий, 32-ий, 65-ий, 86-ий і 100-ий з Округу Нью-Джерзі та 11-ий з Трентону. Округа Філядельфія, Відділи 61-ий, 62-ий, і 75-ий прислали привіти. Також прийшов привіт від почесної членки СУА Ольги Муссаковської.

Ювілейну програму вела пані Дарія Самотулка. Вона відчитала усі привіти, які Відділ одержав від поодиноких осіб і організацій.

Офіційну частину програми закінчив видатний бандурист-віртуоз, професор Роман Левицький, який у супроводі бандури заспівав кілька народніх пісень і так надав нашому Ювілеєві святкового настрою.

Отець Павло Лабінський парох Українських Католицьких Церков в Менвіл, Нью-Джерзі і Нью Брансвіку, Нью Джерзі перерів молитву перед бенкетом.

Під час солодкого і кави наша членка Мирослава Стахів, знавець української вишивки подала цікавий репортаж зі своєї подорожі до Канади на тему: "Зустріч з українцями в Едмонтоні, Саскатуні і Вінніпегу", ілюстрований прозирками.

В приємній атмосфері з почуттям добре виконаної праці, з вірою у кращу долю України, будемо дальше трудитися для добра СУА — громади і українського народу.

Святкову програму закінчено піснею "Боже, вислухай благання!"

Т. Рішко,
голова 92-го Відділу СУА

З тієї нагоди 92-ий Відділ зложив 100.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Дякуємо

УСПІХ НА ЧУЖИНЕЦЬКІЙ СЦЕНІ

Оксана Мошинська, колишня голова 38-го Відділу СУА в Денвері, і Беті Желем, дали на протязі весни та літа 37 виступів перед чужинцями.

Оксана Мошинська і Беті Желем є знані бандуристки на терені Денверу. Часті учасниці таборів гри на бандурі, виробилися до тієї міри, що можуть не посоромити українське добре ім'я між чужинцями та зарепрезентувати українську музику, головним чином бандуру на ширшій обрії.

Граючи вдвох можна мати багато можливостей. Чужинецькі організації більше схильні запросити на вечір дві особи ніж великий ансамбль. Інструментальні твори більш зрозумілі для чужинця, ніж вокальні, де треба роз'яснювати слова пісні. Також удвох легше пристосувати час, особливо коли запрошено в останню хвилину, і дати відповідний концерт.

Підтримуючи одна одну, Беті Желем і Оксана Мошинська постійно вправляють та виробляють відповідну техніку гри на бандурі, яка подобається загалові. Так граючи весною на "піпел'з фер" у Денвері, вони були запрошені на "ренесанс фестивалю", де дали 35 концертів. Це вже була велика програма. Після кожного виступу багато зацікавлених підходили, щоб розглянути бандуру, яку бачили уперше, і питали про музику, Україну, і т.п. На це наші бандуристки мусіли бути приготованими, щоб давати відповіді. Але наслідок великий. Пропаганда української музики в

Зліва: Беті Желень і Оксана Мошинська

сто разів більша, ніж виступи на замкнених для українців виключно концертів чи академій.

Управа фестивалю, бачучи величезний успіх бандуристок, запросила їх на наступний рік з поширеною програмою на 70 концертів.

Беті Желем і Оксана Мошинська грали також на "Джеферсон каунті фер", де теж танцювали дві донечки подружжя Желемів, Ева й Соня.

Українська громада може тільки бути гордою зі своїх бандуристок.

Юрій Мошинський

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ ДІТРОЙТ ТА ПОСВЯЧЕННЯ ДОМІВКИ СУА НА ВУЛ. РАЄН 27040.

Вікенд 12 і 13 вересня ц.р. проходив у Дітройті в урочистому настрої для громади, а зокрема для членок СУА. Це день, коли Загальні збори Округи вперше відбулися у власній домівці.

В неділю 13 вересня відбулося урочисте посвячення цієї домівки, а після тєї, можна б сказати, історичної для нас події, в залах Українського Культурного Центру відбувся бенкет.

Загальні збори попередила Служба Божа о год. 12-ій в полудень, в церкві св. Йосафата у Воррен. Була це святкова відправа з внесенням прапорів. Початок зборів призначено на год. 1:30 по полудні.

Тут належить відмітити присутність на зборах пані Марії Савчак, голови Головної Управи СУА. Були теж представниці Округи СУА Філадельфія, пані: Н. Даниленко, Л. Кий, Т. Рац. До переведення зборів покликано президію в такому складі: голова зборів мґр Наталя Гевко, секретарка в українській мові Ліда Пакула, англомовна секретарка Марта Йованович.

Збори проходили звичайним порядком. Після вичерпних звітів поодиноких референток та уділення абсолюторії, голова Номінаційної Комісії п. Марта Цап проголосила листу кандидаток до нової управи.

Листу прийнято односторонно. **Управу Округної Управи СУА, Дітройт**, вибрано в такому складі:

Голова — Оріся Лончина, 1-ша заступниця голови — Наталка Гевко, 2-га заступниця голови — Ліда Пакула (виховні справи), 3-тя заступниця голови — Ліда Колодчин (стипендійні справи), протоколярна секретарка — Ольга Гриньків, українськомовна кореспонденційна секретарка — Олена Климишин, англомовна кореспонденційна секретарка — Марта Йованович, скарбничка — Ірина Шумило, фінансова секретарка — Василина Гординська.

Референтури: організаційна — Соня Гейзен, музейна — Олександра Лятишевська, мистецька — Олена Папіж, культурно-освітня — Дарія Конюх, суспільної опіки — Мирослава Цап, пресова — Ірина Тарнавська, зв'язків — Світляна Площанська, архів — Олександра Лятишевська, господарська — Ляля Патерин і Марта Шехович.

Контрольна Комісія: Рома Дигдало, Теодора Блажкевич, Люба Петрик.

Голова СУА п. Марія Савчак привітала новообрану управу та побажала успіхів у праці. Під час зборів 76-ий Відділ СУА гостив присутніх перекусом та солодким.

Неділя 13-го вересня 1987 р. вже зранку проходила у великому піднесенні духа. О год. 12-ій в полудень домівка СУА наповнилася членками Округи Огайо з головою Т. Сілецькою і почесною головою І. Кашубинською в числі 15 осіб. Урочистого посвячення довершив Високопреподобний Ігумен Вернард Панчук ЧСВВ парох церкви Непорочного Зачаття в Гемтрамку та Пресвітер Володимир Мельник, священник Церкви Катедрі Святої Покрови при вул. Евер Грін у Савтфілд.

Відтак всі присутні перейшли на бенкет. В залі Українського Культурного Центру зібралося 300 осіб. Бенкет відкрила голова Округи мґр. Оріся Лончина. Після відспівання гімнів взяла слово Л. Колодчин, голова Комітету придбання домівки, відзначаючи великі зусилля та наполегливі старання Комітету в довершенні свого завдання. Дякувала теж усім за співпрацю. Голова округи передала почесні

грамоти та квіти Л. Колодчин та С. Оглабляк, фінансовій референтці, за їхню велику працю. Наспіло багато привітів. Відчитано лиш кілька, а найбільш зворушливим був привіт та благословення від Єпископа Чикагівської Єпархії Високопреосвященного Інокентія Лотоцького, колишнього дітройтського пароха та ігумена. Молитвою о. Ігумен В. Панчук поблагословив трапезу.

Після обіду святкове слово виголосила голова Головної Управи СУА Марія Савчак. Важливою точкою програми було представлення молодих жінок Дітройту відзначених Конвенціями СУА за їхні професійні успіхи пані: У. Климишин, Г. Сливинська-Петраускас, Л. Балтарович-Крайнц, О. Скипакевич-Ксенос та М. Шаран.

Програму дня прикрасила своїм м'яким, з забарвленням кольоратури сопраном молода співачка студентка університету в Анн Арбор Тереня Княгиницька. При фортепіані М. Лончина-Лісовська.

Несподіванкою для присутніх був вияв неабиякого таланту мґр. Н. Гевко у монолозі Е. Козака "У лікаря". Ця гумореска викликала багато щирого сміху на залі. Публіка нагородила п. Наталю рясними оплесками.

Тоді до фортепіану засіла знову М. Лісовська і виконала дві українські пісні. Присутні прийняли виступ з великим вдовolenням.

Тут ведуча програмою мґр. Р. Дигдало склала окрему подяку всім тим, які зложили додаткові пожертви на нову домівку під час її посвячення та бенкету і не могли вже бути друковані у програмці.

Наприкінці Л. Пакула успішно перевела льотерію. Розіграно 14 фантів з предметів українського мистецтва, дарованих нашими членками.

Прикінцеве слово виголосила мґр. Н. Гевко, заступниця голови Округної Управи СУА, Дітройт, дякуючи виконавцям програми, гостям, жертводавцям та всім учасникам.

Молитвою о. Протоієрей І. Мельник закінчив святковий бенкет.

Ірина Тарнавська, пресова референтка

З НАГОДИ...

З нагоди 25-літнього Ювілею 73-го Відділу СУА у Бріджпорті, Кт., пересилаю суму 25.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", Анна Любинська.

Почуваюся до милого обов'язку зложити сердечну подяку Управі і членкам СУА, які так дуже причинилися до відзначення небувалих 100-літніх уродин моєї мами, **Ольги Наконечної**. Чудова китиця рож та ще й така несподіванка для мене, дуже мене зворушили.

Поміч пань союзянок, печиво та зразкове ведення програми залишаться в моїй пам'яті назавжди. Хай Господь винагородить всім добром. З цієї нагоди складаю через 47-ий Відділ СУА мій скромний даток 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Марія Вергун, Рочестер, Н.Й.**

Членки присутні на ширших сходах 49-го Відділу СУА в Боффало, Н.Й. в дні 20-го вересня, рішили цією дорогою скласти ґратуляції голові нашого Відділу п. **Ліді Стасюк**, з нагоди народження її внука.

Цю подію відзначаємо скромним датком в сумі 16.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", **Ніля Стецьків, кореспонденційна секретарка.**

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 12 липня 1986 р. відійшла з нашого круга заслужена і загально шанована та люблена членка 22-го Відділу СУА в Чікаго, **бл.п. Марія Кецала**.

Покійна походила із патріотичної української родини Угорчаків в Ходорові, Зах. Україна. Там вона провела свої дитячі і молодечі роки, там закінчила спершу торговельну школу, а опісля гімназію в 1935 році, а по відбутих педагогічних курсах, учительювала. В 1944 році, уже як дружина м'гр. Романа Кецали, в наслідок воєнних подій мусіла покидати рідну землю і разом з чоловіком і малим сином Адріяном виїхала до Німеччини. В таборі у Ляндеку, де народився другий син Зенон, перебула шість років, а опісля в 1951 р. вдалося цілій родині виїхати до Америки, де одразу поселилися у Чікаго.

Тут, крім піклування родиною та дуже дбайливого виховання синів, яким була вірцевою і люблячою матір'ю, крім заробітної праці в крамниці, Марія Кецала знайшла час і охоту та зразу включилася в громадсько-суспільне життя. Була членкою численних українських церковних і виховних організацій, одначе найбільше праці і часу присвятила вона 22-му Відділові СУА в Чікаго. Займала різні пости, голови, суспільної опіки, імпрезової, і в цій останній діяльній виявила дійсно незвичайно активну і жертвенну діяльність. Кожну заплановану культурну імпрезу, зокрема літературні вечори (яких, на жаль так небагато сьогодні) вона ділово і з подивугідною енергією і зналалом, нераз серед труднощів, усе таки довела до успішного кінця. Навіть під час зтяжної і важкої недуги в родині, і своєму слабкому здоров'ю, помимо складного доїзду до українського центру (мешкала далеко на передмісті Чікага), ця мужня жінка майже до самого кінця старалася якнайкраще вив'язатися із своїх прийнятих обов'язків. Щедро жертвувала на різні церковно-громадські цілі, як член суспільної опіки 22-го Відділу активно займалася допомогливими висилками до Аргентини, Польщі, Бразилії, в цій цілі уфундувала постійну стипендію українським потребувачим студентам. Була прямоплінна, усе обов'язкова і вірцева членка, принци-

пові вимоги ставила в першу чергу до себе.

Звичайно, коли пишемо про тих, що відійшли від нас, дотримуємось засади "де мортуїс авт бене авт нігіль", але коли ідеться про Марію Кецалу, то ця засада неважна, неістотна. В нашій пам'яті залишиться справді добра і шляхетна людина, повна посвяти і материнської любови, мати-дружина, віддана цілим серцем українській справі, зокрема жіночій, — основолоса, тендітна і дрібна постать усе з усмішкою готова піти назустріч новому потрібному і відповідальному завданню.

Мирослава Шевчик,
прес. реф. 22-го Відділу

Дня 7 жовтня 1986 р. відійшла від нас заслужена та загально шанована довголітна членка 22-го Відділу СУА в Чікаго, **бл.п. Уляна Терлецька**. Хоча останнім часом з огляду на недугу не могла вже так часто, як колись, брати активну участь у праці Відділу, то все ж таки, коли лиш могла, приїздила до нас, навіть на короткий час. Перед своїм відходом ще була на сходинах, привітна, усміхнена, рада зустрічі і радо нами вітана.

Покійна походила із родини Долинських, народжена в Перемишлі, виростила і провела дитячі роки в Заліщиках, де батько її, лікар, провадив свою лікарську канцелярію, загально шанований, поступовий у своїх поглядах, активний український патріот. Гімназійні роки провела в Перемишлі, а при кінці двадцятих років будучи у Львові, пізнала Григорія Терлецького, з яким опісля одружилася. Замешкали вони у власній посілості (маєток Мелятичі біля Львова), де радо вітали у своїй гостинній хаті тодішній український мистецький світ, Лепкого, Купчинського, Труша, Холодного, (портрет батька Уляни Терлецької його праці був одною із цінних пам'яток), які бували там частими гостями, зокрема великим ентузіастом нашої бгеми був брат чоловіка п. Уляни, Михайло Терлецький, власник аптеки у Львові.

На жаль, воєнні часи безпощадно розбили цей гарний і цінний відтинок

її життя, вони примусили родину Терлецьких покинути рідну землю і в 1944 р. виїхали до Німеччини, де опинилися в таборі Берхтесгаден. При кінці 1951 р. вдалося їм виїхати до Америки, де зразу поселилися у Чікаго. Тут, крім родинних зайнятть, виховання трьох дітей та щоденної заробітної праці у фабриці Шолл'а (де залишилася аж до переходу на пенсію) Уляна Терлецька знайшла час і охоту і одразу включилася в громадсько-суспільне життя, зокрема в працю 22-го Відділу СУА. Займала різні пости: голови, культурно-освітньої, члена радієвої колегії, та на яких постах вона б не була, усе якнайкраще вив'язувалася із своїх завдань та гідно репрезентувала свій Відділ. Була дуже активна в гуртку книголюбів, де довгий час була головою, вела дискусійні вечори на тему нових книжкових появ, заохочувала до більшого зацікавлення літературою, виготовляла реферати з цікавою тематикою. Сама, начитана у своїй та чужій літературі (свобідно читала книжки у німецькій, польській, російській мові, знала французьку), цікавилася усіми проявами культурного і громадського життя. Помимо ударів хвороби, не піддавалася, великим зусиллям волі довела себе до нового стану активності і, хоча з деяким трудом, але знову включилася в життя Відділу.

Уляна Терлецька залишиться в нашій пам'яті як жінка високої особистої і товариської культури, прямоплінна, з великим почуттям обов'язку, віддана жіночій справі, а зокрема як ентузіастка і невтомний пропагатор розвою живого літературного слова.

Мирослава Шевчик
пресова референтка 22-го Відділу

Ділимось сумною вісткою з членством СУА, що 13-го квітня 1987 р. померла довголітна членка 35-го Відділу СУА в Озон Парку **бл.п. Параскевія Поточняк з дому Левків**.

Покійна народилася в селі Дички повіт Рогатин. В 1959 р. вступила до 35-го Відділу. Не зважаючи на віддалення завжди виконувала завдання СУА. Покійна залишила в глибокому смутку синів Майка, Івана та доньку Ангеліну.

Спи, дорога союзанко, спокійним сном. Хай прибрана американська земля буде тобі легкою. **Членки і Управа 35-го Відділу СУА, Озон Парк.**

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 22-го червня 1987 р. відійшла у вічність членка 35-го Відділу СУА в Озон Парку, Н.Й. бл.п. **Марія Мудра**, мама отця крилошанина Любомира Мудрого.

Спи Дорога Союзанко, нехай прибрана американська земля буде тобі легкою.

Замість квітів на могилу, складаємо 40.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Членки і Управа 35-го Відділу СУА, Озон Парк.**

Ділимося сумною вісткою з нашими членками, що 24-го червня 1987 р. відійшла від нас дорога нам, довголітня членка 23-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб в Дітройті Міч. світлої пам'яті, **Андрусевич Кароліна**, проживши 92 роки.

У похоронному заведенні Покійну прощали голова Відділу Люба Петрик та союзанки. Вічна їй пам'ять!

Надя Свистун, секретарка

Ділимося сумною вісткою з членками СУА, що 22-го червня 1987 р. відійшла на вічний спочинок довголітня членка 23-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб в Дітройті, Міч., світлої пам'яті **Анна Колко** проживши 85 років.

У похоронному заведенні Покійну прощали голова Відділу Люба Петрик і союзанки. Спи спокійно Союзанко. Вічна їй пам'ять!

Надя Свистун, секретарка

Славної пам'яті **Катерина Мей** була глибоко релігійна, добра, тиха, скромна. У її характері було багато ніжності і сили. Ідеальна дружина, що без застереження пішла за чоловіком. Пам'ятаю, як раділа, коли він дістав дяконські свячення, що було його мрією... Добра мати єдиної дочки і бабуня двох хлопців. До усіх уважна, привітна і виrozumіла. Все з усміхом на лиці. Але життя не усміхалося до неї! Вона багато пережила — втратила троє малих дітей і одного дорослого сина. Перед людьми біль свій ховала глибоко. Декілька років тому почала хворіти на серце. Тоді прийшла затяжна хвороба, що з нею з

зав'язтням боролась. Ще донедавна вірила, що вийде з неї переможно...

До 102-го Відділу СУА вступила у 1979 році і допомагала чим тільки могла. З великим жалем прощали ми нашу дорогу сестру союзанку Катерину на Панахиді. Похорон відбувся 18-го вересня 1987 р. в Пітсбурзі, Па.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів — 102-ий Відділ СУА в Північно-Західній Індіані складає 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Марія Лібер

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 7-го вересня 1987 р. померла бл.п. **Олена Швед**, яка була засновницею 35-го Відділу СУА в Озон Парку в 1932 році, та була активною союзанкою, поки дозволяло їй на це її здоров'я.

Спи дорога союзанко, а пам'ять про тебе буде записана золотими літерами в історії СУА. **Членки і Управа 35-го Відділу в Озон Парку.**

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У вересневому числі в рубриці "Замість квітів" на Пресовий Фонд подано: "в пам'ять бл.п. **Марії Барагури** даток в сумі 25.00 дол. зложили Теодозія і Зиновій Савчинські". Повинно бути **Теодозія і Зиновій Савицькі**. Ласкаво просимо вибачення у шановних жертводавців. Редакція.

В "Нашому Житті" ч. 8 за вересень 1987 р. на стор. 35 в рубриці пожертв "Замість квітів" на Український Музей подано помилково ім'я жертводавця у пам'ять бл. п. **Ігора Гури**, а саме: **Марія Залуцька** замість **Міра Залуцька**.

У тому ж числі "Н.Ж." на стор. 13 подано помилково у рубриці пожертв на "Наше Життя" у пам'ять пок. **М. Барагури**, ім'я жертводавця **Марія Ігнат**, замість **Лідія Ігнат**.
Просимо вибачити.

Подаємо правильний текст нотатки, яка була поміщена у ч. 8/87 на 36 стор.:

Замість квітів на могили бл.п. **Олени Чабанівської** і бл.п. **Олени Тимцюрак**, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", родині висловлюємо щирі співчуття, **Управа і членки 74-го Відділу СУА, Чикаго.**

Замість квітів на могилу бл.п. **Ірени Дмитерко**, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", родині висловлюємо щирі співчуття, **Управа і членки 74-го Відділу СУА**

У **хроніці Округи Огайо** за рік 1986, під заголовком "Референтура Стипендій" нема 7-го Відділу, що дає стипендію **Розі Мельник** у сумі 200.00 дол. Також під заголовком "Референтура Зв'язків" бракує, що 7-ий Відділ взяв участь в Ювілейному бенкеті акронського "International Institute".
Орися Цибик, пресова

У вересневому числі у рубриці "Замість квітів" на передостанній сторінці неправильно подано прізвище бл.п. **Галини Бойцунь**, має бути бл.п. **Галини Боцунь**. Сердечно перепрошуємо Родину і касієрку 68-го Відділу СУА **Е. Бішко**. **Редакція.**

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ"

Співчуваючи щиро нашій дорогій голові Орисі Лончині, по несподіваній втраті **сестри Мирослави**, замість квітів на могилу в Україні складаємо 25.00 дол. на "Наше Життя",
Окружна Управа СУА, Дітройт, Міч.

Замість квітів на могилу **бл.п. Олі Плакиди**, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили наступні особи: **по 20.00 дол.:** Наталія Кравчук, Марія Плакида; **12.00 дол.:** Євгенія Шпирка; **по 10.00 дол.:** Софія Андрушків, Надія Бігун, Таїсса Богданська, Матильда Василів, Рома і Павло Віли, Зеня Воробець, Лідія Гладка, Ольга Гнатик, Богуслава Гнатів, Марія Гординська, Юлія Добош, Марія Дурбак, Ірена Качмарська, Н. і В. Клапціаки, Сільвія Кузів, Надія Мандруськ, Ольга Муссаковська, Александра Назарук, Емілія Онишкевич, Олександра Падковська, Зенон Плакида, Люба Савойка, Марія Семанишин, Іванна Хамуляк, Емілія Цяпка, Осипа Яворська, д-р Іван Ярош; **по 5.00 дол.:** Александра Венке, Олівія Дачківська, Слава Олесницька; **3.00 дол.:** Лідія Мурашук. **Разом 340.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу **Анни Тихої**, членки 28-го Відділу СУА в Ньюарку-Ірвінгтоні, зложили родина, приятелі і членки СУА на Пресовий Фонд "Нашого Життя": **по 10.00 дол.:** Софія Андрушків, Володимира Бакун, Іванна Бартошек, Надя Бігун, Таїсса Богданська, Зеня Воробець, Іванна Гануляк, Ольга Гнатик, Марія Гординська, Степан Гук, Ірена Качмарська, Ольга Муссаковська, Слава Олесницька, Марія Павловська, Александра Падковська, Люба Савойка, д-р Люба Стефанівська, Омеляна Цяпка, Ірена Яворська; **по 5.00 дол.:** Віра Данец, Наталка Загайкевич. **Разом 200.00 дол.**

У 20-ту болючу річницю смерті мого незабутнього **мужа Осипа**, в пам'ять моїх дорогих батьків **Осипа і Евдокії Колодій** та вуйків **Василя і Анни Кравець**, складаю через 63-ій Відділ СУА Дітройт: 200.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", 200.00 дол. на Український Музей, 200.00 дол. на стипендію до Бразилії, **Ольга Процик, Трой, Мі.**

З приводу смерті 26-го серпня 1987 р. **бл.п. Марії Мельник**, на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" замість квітів на могилу зложили: **50.00 дол.** — Ксеня Лучковська Андреадіс, **по 20.00 дол.:** Стефанія Маланчук, Ірина Новицька, Марта Новицька Стайдл. **Разом 110.00 дол.**

В пам'ять мого мужа пересилаю 100.00 дол. на Пресовий фонд журналу "Наше Життя", **Софія Андрушків**

Замість квітів на далеку могилу моєї найдорожчої сестри **св.п. Мирослави Чайковської-Устиянович** складаю 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Орися Лончина**

Замість квітів на могилу **бл.п. Евгена Лятишевського**, чоловіка нашої музейної референтки та архівара — Олександри Лятишевської, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Окружна Управа СУА, Дітройт.**

Замість квітів на могилу моєї дорогої товаришки і приятельки **св.п. М. Ржепецької**, складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюю найщиріші співчуття, **Наталія Лопатинська.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Анни Богачевської**, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили: **Ростислава Богачевська і Марія Одежинська** 25.00 дол.; **Ірина Пастушак** 10.00 дол. **Разом 35.00 дол.**

ПРОСИМО ВИБАЧЕННЯ!

Нотатки "Замість квітів" приготовані до числа за жовтень з технічних причин друкуємо в листопадовому числі, за що просимо вибачення, особливо тих, яким залежало на тому, щоб це появилoся у жовтні.

Редакція

Замість квітів на могилу **бл.п. Софії Партило**, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а сестрі покійної п. Марії Романець з мужем складаємо наше глибоке співчуття, **Володимир і Олена Шиприкевичі**

Вшановуючи світлу пам'ять заслуженої громадянки — бувшої членки 82-го Відділу СУА Покійної **Марії з Кушнірів-Барагури**, складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" через 82-ий Відділ, **Ірина Іванчишин**

В пам'ять **бл.п. Наталії Цибрівської**, музичного педагога, яка упокоїлася в Іванофранківську, Україна — складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", **В. і Л. Фіцаловичі, Нью-Гейвен, Кон.**

В пам'ять **Лесі Слободян і Юліани Ратич**, з приводу їх уродин, складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", **Олег і Іванна Ратичі.**

У світлу пам'ять мого чоловіка **бл.п. Романа Грицяя**, як нев'янучий вінок, складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", союзянка, членка 23-го Відділу СУА в Дітройті, Міч., **дружина — Евдокія Грицай**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Ольги Пахолок**, складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Ольга Кобзяр**

У 4-ту річницю смерті **Люби Стеци**, моєї приятельки та секретарки 23-го Відділу СУА складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол., **Люба Петрик.**

Замість квітів на свіжу могилу **мгр Богдана Ковшевича**, приятеля та товариша, складають 10.00 дол., на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Стефанія та Євген Геци**

В пам'ять **Анастасії Комарницької** пересилаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Анна Коваль**

В пам'ять **бл.п. Марії Мельник**, з Філядельфії, бувшої учительки моєї доні, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Параскевія Гаркач, Лорейн, Огайо.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Ярослави Лісовець**, нашої довголітньої сусідки з Бронксу, Н.Й., складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол., родині покійної пересилаємо наші найглибші співчуття, **Михайло і Наталія Клезорі з родинною**

Замість квітів на могилу **бл.п. Дарії Яременко**, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложила 10.00 дол. **Ірена Качмарська**, через 28-ий Відділ СУА

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Марії Барагури**, складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол., **Мирослава Савчак.**

ЗОЛОТИЙ ЛИСТОК

О. ГАЄЦЬКА

Доріжкою в парку поспішала сивоволоса пані, а Юрчик, стрибаючи, старався додержати їй кроку. Здалека пробивався гомін вулиць великого міста: звук автомобілевих сирен та гуркіт підземних поїздів, що з клекотом виринали з тунелів на поверхню землі. По деревах, вкритих зелено-жовтим листям, переганялися пустунки-білочки, стрясаючи листки на ще зовсім зелену траву. Один із них спинився на рамени сивоволосої пані. Вона не відкинула його, а стиснула тремтячою рукою та ніжно притулила до обличчя. Сіли на лавці, щоб відпочити. "Що ти робиш бабусю, про що ти думаєш? Мені здається, що я бачу сльози в твоїх добрих очах" — запитав Юрко.

"Слухай, Юрчику, слухай уважно", — почала бабуся — "це не казка, а правда про хлопчика всього лиш на кілька років старшого за тебе. Було це давно восени 1918 року, так як тепер. На вулицях Львова наші стрільці боронили

рідну землю, наше українське місто. Мешканці Львова, а між ними жінки та навіть діти, старалися в який небудь спосіб їм допомогти. Нам сказали сидіти в домах, бо на вулицях відбувався завзятий бій. І тоді крізь вікно я побачила картину, яку тяжко забути: З близької кам'яниці вибіг хлопчик, який в затисненім п'ястуку тримав клаптик паперу. (Як ми довідалися потім, це була важна вістка для наших вояків.) Хлопчина стрілою перебіг вулицю і зник в сусіднім домі, а коли, повертаючись, зближався до брами своєї кам'яниці — ворожа куля пробила його молоді груди. Я побачила щасливу усмішку на його рум'янім обличчі, коли він лежав сам один під деревом, а на його золотисте волосся тихо впав пожовклий листок.

Він сповнив своє завдання, передаючи вістку українським стрільцям, зробив прислугу рідному Львову й рідній землі, хоч за це заплатив великою ціною — своїм молодим життям".

ОСІННЄ ЛИСТЯ

У густій завії, тихо золотії
Шелестять листки.
В ніжному промінні мерехтять
осінні

Давнії казки.

У чарівну осінь ще снується й досі
Казка по полях.
Як до нас в віконце — засвітило
сонце

Наш замаяв стяг

І лунає слава. "В нас була держава"..
І дзвенить в піснях,
Як стрільці-соколи
Довгожданій волі
Простелили шлях.

За морями нині, не на Україні,
В чужій стороні
Слухаємо радо казку листопада
Рідної землі..

ЛЕСЯ ХРАПЛИВА

Спонсором сторінки для дітей є п. Марія Крамарчук,
Рочестер, Н.Й. Дякуємо за пожертву — 250.00 дол.

ВАЛЕНТИНА ЮРЧЕНКО

ПАРАДА

Марширують у порядку
Гарні хлопчики й дівчатка

На параді всі ідуть,
Прапорці в руках несуть.

Раз-два, ліва! Раз-два, три!
Прапорці всі догори!

Синьо-жовті прапорці
Лопотять на вітерці.

Але в нас маленькі ніжки
Натомилися вже трішки,

Раз-два, ліва! Йдем до хати,
Нам пора відпочивати!...

ГОРОБЧИКИ

На малому стовпчику
Сіли три горобчики,

У них светриків нема,
А надворі вже зима,

Землю снігом замела,
Нема їжі, ні тепла...

А ми хлібця накришили
На поживу тим пташкам,

Три горобчики зраділи
І "цвірінь" сказали нам.

НАШ ПОЇЗД

Ми на крісла посідали
Буде поїзд це у нас.
Чи квитки усі дістали?
Вирушати вже нам час...

Світло нам дало вже знак —
Поїзд рушив — так-так-так,

Їде поїзд скоро-скоро,
Через міст і через гори,

Швидко крутяться колеса,
Бо ми їдемо експресом,

Він везе нас цілий день,
Називається "Дзень-дзень".

Рисунки: Ельмира Геруляк

В світлу пам'ять нашої дорогої і незабутньої **тети Марії Ржепецької**, що померла 21-го травня 1987 року, складаємо **1,000.00** доларів на Пресовий Фонд "Нашого Життя", яким покійна дуже дорожила,

Петро і Марта Шиприкевичі

Замість квітів на могилу **бл.п. Стефи Таланчук**, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили наступні особи: **50.00** дол.: Ольга і Александер Смалі; **по 20.00** дол.: Василь Гнатів, Н. і Р. Канюки; **по 10.00** дол.: Надія Бігун, Зеня Воробець, Марія Гординська, Степан Гук, Ю. Добош, Марія Охоцька, Іванна Хамуляк, Теодор Чіх; **по 5.00** дол.: Михайло Миськів, Борис Процюк, Стефан Роїк. **Разом 185.00** доларів.

Подала Ольга Муссаковська

На свіжу могилу **св. п. Марії Барагури** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" склали членки **64-го Відділу США: по 25.00** дол.: Марія Даниш, Галина Єфремов, Поля Книш, Марія Савицька, Ярослава Ярославич; **20.00** дол.: Христя Навроцька; **15.00** дол.: Стефанія Пурій; **по 10.00** дол.: Любомира Артимишин, Наталія Білоус, Галина Гошовська, Іванна Джус, Марія Палідвор, Люба Раковська, Євгенія Тріска, Галина Цігаш, Олександра Ямрозік. **Разом: 250.00** дол.

У світлу пам'ять **Галини Стецюк**, родина зложила **296.00** дол. і передала до **22-го Відділу США**, до якого покійна належала довгі літа. Управа призначила **148.00** дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і **148.00** дол. на Фонд Медичної Допомоги хворим дітям. Сестрі покійної Стефанії Джулинській членці нашого Відділу і всій родині висловлюємо щире співчуття,

Управа і членки 22-го Відділу США, Чикаго

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Інж. Євгена Лятишевського**, висилаємо **25.00** дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

членки 45-го Відділу, В. Журківська скарбничка

В пам'ять померлого чоловіка нашої членки **бл.п. Володимира Савчина** замість квітів на його могилу складаємо **25.00** дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а дружині Вірі Савчин складаємо щирі співчуття,

членки 90-го Відділу США, Філадельфія

Замість квітів на могилу **бл.п. Марії Барагури**, бувшої членки нашого Відділу, складаємо **10.00** дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Шановній Родині висловлюємо слова глибокого співчуття,

членки 82-го Відділу США, Нью Йорк

Замість квітів на могилу **бл.п. Йосифа Наоревича**, батька нашої членки управи Надії Зінкевич, складаємо **10.00** дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а дорогій Наді з родиною пересилаємо наше щире співчуття,

Управа і членки 59-го Відділу США, Балтімор, Мд.

Замість квітів на свіжу могилу **св.п. Богдана Сатурського**, мужа нашої членки Анни Сатурської, членки Відділу зложили **70.00** дол. на Суспільну Опіку Відділу, та **10.00** дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Пані Анні Сатурській та її родині складають глибокі співчуття,

Управа та членки 33-го Відділу

Замість квітів на свіжу могилу **сл.п. Антоніни (Нусі) Луклянович-Крохмальнової**, складаємо **10.000** дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

В. і Л. Колодчини

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

На Український Музей в Нью Йорку зложили замість квітів на могилу **бл.п. Романа Цегельського:**

200.00 дол. — Стефан Рибак; **по 100.00** дол. — Томас Гаґенбас, Олена Карпак, д-р Роман і д-р Ірена Кострубяки, Наталія Шаранович, Роман і Оля Смупки; **по 50.00** дол. — Ірена Бачинська, Юрко і Натя Цегельські; **30.00** дол. — Євген і Богданна Михайлівні; **по 25.00** дол. — Вейн і Марта Андерсони, Мирон і Іванна Бучаки, Василь і Оля Хадаї, В. і Я. Черевки, Ярослава Чіх, д-р Дмитро Фаріон, Адріян Горак, Ігор і Христіна Кальби, Роман і Ірена Лапичаки, Василь і Віра Ліщинецькі;

по 20.00 дол. — Іванка Бачинська-Клосс, Гліб і Анна Лешинські, Ярема і Христіна Раковські, д-р С. і Н. Винарські;

100.00 дол. — д-р Богдан і д-р Мотря Томківі; **по 50.00** дол. — Осипа Михайленко, Богдан Головід; **25.00** дол. — інж. Роман і д-р Оксана Трешньовські; **30.00** дол. — Євген і Галина Сенишини.

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Ярослава Щербанюка** зложили на Український Музей: **50.00** дол. — Іван і Оля Вербовські, **40.00** дол. — Лідія і Володимир Гладкі, **30.00** дол. — д-р Роман і Ольга Морози, **по 25.00** дол. — Люба і Мирослав Прокопи, Стефан і Стефанія Савчуки, Павло і Люба Михалевичі, Стефанія і Петро Ушаки, Марта і Богдан Цимбалісті, Богдан Ластовецький, Оксана Рак, Тарас і Марія Дурбаки, Ольга М. Масюкевич, Оксана Лобачевська, Микола і Зірка Галіви, **по 20.00** дол. — Стефан і Іванна Рожанковські, Іван і Ірина Мокривські; Євген і Володимир Котіки, Ольга Муссаковська, Дарія і Омелян Шепаровичі; **15.00** дол. — Марія Стефанишин, **по 10.00** дол. — Володимир Ворох, Любомира Пежанська, Надя Данилюк, Михайло і Ірина Морози. **Разом 550.00** дол.

Замість квітів на могилу **сл.п. Миколи Остапця**, батька Марії Соробей, складаємо **20.00** дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а опечаленій родині висловлюємо щирі співчуття,

Люба і Микола Михалевичі

В пам'ять нашого незабутнього мужа і батька **Мирослава**, який після важкої недуги, відійшов від нас у вічність 31-го березня 1987 р., складаємо наш скромний доток в сумі **500.00** дол. на Український Музей. **Теодфія Мельничук з донькою Лідією**

В св. п. **Мирослава Мельничука** на Український Музей в Нью Йорку зложили; **по 50.00** дол. — Ірена і Ярослав Мадаї, д-р Іван і д-р Наталя Коропецькі, **по 25.00** дол. — Христя і Юрій Гури, Юля і Михайло Петришини, Леся і Лев Стадниченки, **по 20.00** дол. — Надя Кузьменко з родиною, Марія і Омелян Ортинські, Леся і Юрій Мацьківі, Наталя і Іван Даниленки, **по 15.00** дол. — 90-ий Відділ США, д-р Лев і Ірена Кушніри, Марія і Петро Кондрати, **по 10.00** дол. — Ліда і Василь Кі, Дозя і Володимир Гарасевичі, Роман Вомпель, Галина і Володимир Мотієвичі, Віра і Зенон Чорнобілі, Марія і Богдан Луціви. **Разом 360.00** дол.

В пам'ять нашої незабутньої мами, **Марії Каревич**, складаємо **500.00** дол. на Український Музей, **Христіна Каревич, Ксеня Ренфрой з родиною**

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Юліани Ратич**, доньки д-ра Олега і Іванни Ратич, складаю **500.00** дол. на Український Музей, **Н.Н.**

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

В п'яту річницю смерті моєї покійної дружини **Соні** складаю 100.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею, **Петро Лагола**

Замість квітів в пам'ять **Ярослава Щербанюка**, складаємо 50.00 дол. на Український Музей, **д-р Володимир і Лідія Мартинці**

Замість квітів на могилу **бл.п. Марії Зубрицької** в Санн-вейл, Ка., складають 50.00 дол. на Український Музей, **Володимир і Ярослава Оренчуки**

Замість квітів на могилу моєї хресної мами **бл.п. Марії Ржепещької**, складаю 30.00 дол. на Український Музей, **Христина Лазор**

Замість квітів в пам'ять мого мужа складаю 100.00 дол. на Український Музей, **Александра Волошин**

В пам'ять **бл.п. пані Ольги Пахолок**, з дому Козак, складають 25.00 дол. на Український Музей, **Катрі і Володимир Вальчуки**

В пам'ять дорогих союзниць **Ольги Тронка і Ангеліни Талан**, складаю 20.00 дол. на Український Музей, **Марія Хархаліс**

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Антоніни Крохмалюк**, голови і членки 56-го Відділу СУА, складаю 25.00 дол. на Український Музей, **Анастасія Волкер**

Замість квітів на могилу **бл.п. Анастасії Коцур**, складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку, а синові інж. Ігорі з дружиною **д-р Любою** та ріднею висловлюємо наші щирі співчуття, **Оля і Ярослав Городецькі**

В пам'ять **бл.п. Софії Єйна** складаємо 25.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку а шановному мужеві Михайлові, синові Миколі з дружиною Анною, внукам і родині складаємо наші щирі вислови співчуття, **Оля і Ярослав Городецькі**

В пам'ять **бл.п. проф. Олександра Татомира** складаємо 25.00 дол. на Український Музей, **д-р Теодозій і Дарія Самотулки**

В пам'ять **бл.п. Єлисавети Дичко**, складаю 25.00 дол. на Український Музей, **Наталія Собчак**.

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N.Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокі число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

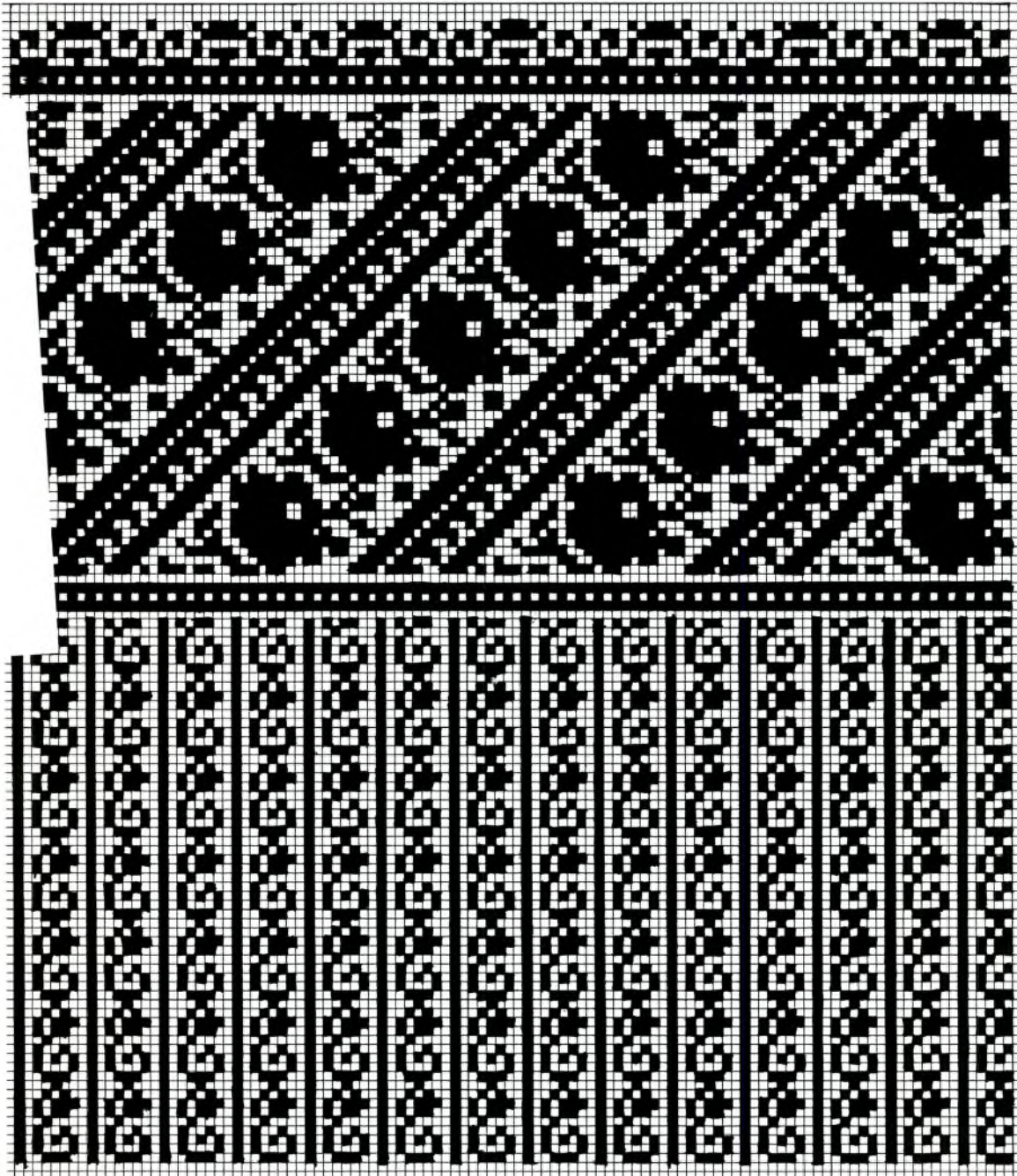
©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y and
at additional mailing offices" (USPS 414-660)
108 Second Ave. New York N Y 10003

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

ISSN 0740-0225

INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

*Композиція рукава блузки із зорів сокальської сорочки. Колекція Українського Музею в Нью
Йорку. Вишивати чорними нитками ДМС. Рисувала Ольга Трачук.*

*Sokal' shirt embroidery as applied to a blouse sleeve. From the collection of Ukrainian Museum. Use black
DMC thread. Art work by Olha Trachuk.*